

SOKOL AMERICKÝ.

Entered at the Post Office at New York, N. Y., as Second Class Matter.

Ročník XX.

NEW YORK, 15. BŘEZNA 1898.

Číslo 3.

Předplatné pro členy na rok.....50c.
Pro nečleny.....50c.
Do Čech na rok.....1 zl. 50 kr.

ORGÁN NÁR. JED. SOKOLSKÉ.

Pofadatel: Dr. K. Štulík, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill.
Tiskař a výpravčí: F. Lier, 410 East 71st Street,
New York, N. Y.

Listárna redakce. — Příspěvky a dopisy do Sok. Am. musí být v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny. Rukopisy uschovají se na dobu 3 měsíců, pak se zničí.

Listárna výpravčího. — Přestěhování nechtě oznámi výpravčímu předsilivší Sokol sám, možno-li do 3. neb 4. toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nové, odstouplé a vyloučené členy nechtě oznamuje tajemník neb účetní výpravčímu pravidelně každý měsíc.

Pro nedostatek místa

odloženy byly na příště: Jednatelův výkaz příjmů a vydání výk. výb. N. J. S. za IV. čtvrtletí 1897. — dopis br. F. Sklenáře od sboru Sokol Vlast, dopis z Liberce v Čechách, — zpráva o přednášce dra. Pauli na mezinárodním sjezdu lékařském v Moskvě — a redakční článek „Ochabujeme?“

OBSAH.

Podpora v Sokolstvu. — Feuilleton. — Sokol Americký. — Několik časových otázek tělocvičňích. — Ze župy Východní. — Ze župy Chicagské. — Dopisy: z Abie, z Little Ferry, z New Yorku, z Chicaga, z Morrisanie, z Wilson, z Clevelandu, z Detroit, z Prague, ze St. Louisu. — Různé finanční zprávy. — Schůze výk. výboru N. J. S. a různá oznámení.

Podpora v Sokolstvu.

Píše J. Čermák.

(Dokončení.)

Bylo též poukazováno na newyorskou jednotu, kde prý zavedení podpory se osvědčuje. Doznávám milerád, že tam vyplácení podpory nepůsobí tak zhoubně, jako by působilo u jiných sborů, ale tu nesmíme opomenouti vzítí v úvahu poměry panující. N. Y. Sokol jest dnes nejmocnějším sborem v N. J. S. a to z mnoha příčin, z nichž uvedu jen některé: Předně jsou v New Yorku pouze dva sbory sokolské, jímž ještě okolnosti, za jakých povstal tak zvaný Sokol Dělnický, pomáhaly k netušenému zmohtnutí. Za druhé v New Yorku jest pro sokolský sbor nejpříznivější půda. Veliká většina mladíků zabývá se lehkou prací doutníkářskou, po které se to s větší chutí spěje do tělocvičny, nežli po namáhavé práci v jiných továrnách, při jaké zaměstnání jsou většinou členové sborů sokolských v městech jiných. A kde je větší činnost, jest i větší zájem o sbor, větší nadšení a při tom snáze unese se břímě, které by téměř jiný sbor umořilo. Z důvodu toho myslím, že nelze bráti za vzor jednotu, jíž jsou poměry tak příznivé. Mají též podporu u jiných sborů — ale otažte se jich na činnost v tělocvičně!

A bratrství — jak dalece v letech minulých podpora napomáhala k utužování citů bratrských, o tom zachoval

jsem si celou řadu obrázků. Ještě dnes slyším ty poznámky, když oznámeno bylo úmrtí bratra. Nikdo nepomyslel na to, aby mu věnoval vzpomínku, jako spolupracovníku na společné roli, jako spolubratru — pocity takové ustoupily pomyslení, že to úmrtí bratra bude nás zase státi tolik a tolik, a každý ulevoval si při tom právě dle své nálady a dle svého zvyku. Ještě dnes zní mi v uších dopis jednoho bratra tajemníka, jenž v odpovědi na oznámení v. v., že opět dva bratři zemřeli, ulevil si těmito slovy: „... Zase dva? to se to s těmi... vzteká!“

A konečně — připustme, — ač tomu nevěřím, poněvač N. J. S. zmohtněla teprv po zrušení podpory — ale připustme, že by nám následkem zavedení podpory přibýlo členstva. Jaké to členstvo bude? Budeme na tom lépe, jako sbory sokolské, když sborovny budou plny a tělocvičny na dále prázdný? Věří někdo, že bychom podporou k sobě vábili mládež? Nikoliv, naopak obávám se, že bychom sebrali hojný počet těch, jimž snad jinde podporující spolky neb společnosti cestu zavřely a takové „sesílení“ našich řad přišlo by nám za několik let trochu draho.

Nechtěje ubíratí místa jiné látce, snažil jsem se býti co možno nejvíce stručným, ač mohl bych uvéstí ještě celou řadu dokladů, vzatých ze skutečnosti, které mluví proti zavedení podpory. Snažil jsem se pouze dokázati, že zavedení podpory musilo by míti za následek zvýšení poplatku, čili, kdybychom chtěli z jednoty „něco mít“, že bychom si to „něco“ musili zvlášť zaplatit. 2) Že za ty poplatky při našem malém počtu nemohli bychom poskytnouti výhody, jaké poskytují organizace jiné, což by dříve či později bylo zdrojem nových stížností. 3) Že při liknavosti členstva v placení sbory by byly přiváděny do peněžních nesnází, neboť ať by členové platili anebo ne, úmrtné zapláceno býti musí a co by tím utrpělo na prvním místě? Tělocvik. 4) Že podpora mezi námi nenapomáhá ani dost málo k šíření pocitů bratrských a konečně 5) že i kdybychom nabyli více členů, že přírůstek ten nepovznesl by nás ani dost málo jako sbory sokolské, poněvač hlavnímu účelu našemu by byl spíše na závalu.

Namítlo se mi kdysi, že když jiné spolky mohou poplatky úmrtní vymáhati, že i u nás by se k tomu cesta našla. Jak ony spolky poplatky vymáhají? Vylučováním. — A jaký účinek takového vymáhání měl by na nás? Členové starší, necvičící, ti by zajisté své poplatky měli vždy zapláceny, leč živel mladší by zůstával pozaďu, jako se dělo dříve, a tu by vylučováním k vůli

podpoře sbory naše kopaly si hrob jako sbory sokolské. Možná, že bychom několik let obstáli jako sbory podporující — ale obávám se, že bychom byli záhy nuceni odložit název „Sokol.“

Nu a kde vzítí tedy tu jiskru Prometheovu, která by v tom našem tělesu probudila nový život?

Možná, že se mnohý rozšafný a zkušený Sokol náhledu mému usměje, leč ani vzdor tomu neobávám se prohlásiti, že jest jedna osoba, která může se státi duší celého sboru, která, má-li k tomu potřebné schopnosti a dosti nadšení, může sokolský sbor povznést k výši netušené a osobou tou jest všestranně vzdělaný, zkušený cvičitel. Vzdělávání cvičitelů věnovali jsme my až posud málo pozornosti a tím dopouštěli jsme se veliké chyby. Měli jsme za to, že ten kdo nejlépe cvičí, jest spůsobilým pro úřad cvičitele; následky toho u mnoha sborů se jeví.

Já pevně věřím, že cvičitel schopný mohl by sboru sokolskému prospěti mnoho. On jest s to přivábiti do tělocvičny mládež a jest s to ji též udržeti. A nejen to: on by byl s to oddechovati si ve škole denní žactvo pro školy večerní a z těch pak sboru odvádět četné Sokolíky a služné, které by sbory cvičiteli takovému vyplácely, vyplácelo by se jinou stranou — hmotně i mravně. Slavnosti sokolské, společná vystoupení, řízená schopnými cvičiteli, opakující se rok co rok, uspořádává tak, aby vábila a zanechávala mocný dojem, musila by stále udržovati ve sborech činnost a zájem o tělocvik. Ba šel bych ještě dále: přijal bych z amerického sportovníctví do našich tělocvičen vše, co by se s naším tělocvikem řádně sloučiti dalo, a tak udržovali bychom česko-americkou mládež, která se nám dnes rozebíhá po cizích tělocvičnách. Kdyby na př. ve všech našich sborech zavedena byla pěkná hra zvaná „basket-ball“, vábila by mladé i starší a jednou za čas hra závodní mezi některými sbory by udržovala mládež v ustavičné činnosti. Počítejme zase se skutečností: my nemáme více mládež českou, nýbrž více americkou než českou a nevyjdeme-li

jí v ústřety, bude si hledati spolky jinonárodní. Tak se již dnes děje.

A jak si cvičitele odchovat?

Na důkladný kurs u nás není ani pomyslení — schází k tomu prostředky. Ale mám za to, že by vydáním příruční knihy pro cvičitele vykonáno bylo veliké dobro. Naši cvičitelové, nejsou-li s to hledati si vzdělání v privátních ústavech neb v cizojazyčných spisech, mají málo pramenů, z nichž by mohli čerpati nějaké poučení. Což kdyby v. v. vydal svým nákladem knihu, která by rozdělena byla na následující části:

1. Pojednání o tělocviku vůbec.
2. Různé systémy tělocviků.
3. Tělocvik ženský (hlavně čeho se dlužno vystríhati), při čemž by mohly býti uvedeny četné pokyny, jak upravit si cvičební hodiny pro dívčí třídy.
4. Tělocvik dětský (různé stáří dítek).
5. O cvičení starších (jakých cviků dlužno se vystríhati).
6. O cvičení starších.
7. Návodů k sestavám prostných cvičení, s různým náradím.
8. Tělocvičné hry a) pro mládež, b) pro dospělé.
9. Šerm, rohování a úbrana holí.
10. Vyličení amerických her, jako je fast-ball, basket-ball, base-ball a j. a na konec různé pokyny se stanoviska lékařského.

Mám za to, že v celé Nár. Jed. Sokolské našlo by se dosti sil, které by o jednotlivých těch částech mohly pojednati a ne-li, našlo by se za slušný honorár dosti ochotných pracovníků ve staré vlasti.

Nemyslím, že by kniha taková již nám nadělala cvičitelů — ale schopní Sokolové našli by v ní základ, na němž by pak mohli budovati dále a časem vyšínouti se na cvičitele dokonalé. Sbory pak musily by se o to pokusiti, platiti takové služné, aby cvičitel mohl úkolu svému se plně věnovati — dva slabší sbory mohly by si vydržovati společně jednoho cvičitele — a kdyby v každém sboru začala taková síla působit, jsem jist, že by u nás zavládly záhy jiné poměry.

Ovšem, že i při schopných cvičitelích tu a tam zavládne jakási ochablost, kterou někde přinese sama doba, ale nikdy by nebyla takovou, jakou jeví se nyní,

FEUILLETON.

Zavzněte bubny,
Prapory zavějte —
Bohemia Libre!!

Sotva že poslední rána našeho národního předvoje zaburácela u stropu síně Thalia, již válečná mračna statečných bojovníků vychází nad Riversideskými lesy a hrozivě se stahují nad hlavami našimi.

Chicagský duch českých vlastenců, jako uštváný lev, povstává a hromovým řevem chrlí pomstu na nepříteli! Vše jest divo, vše se jen hemží v povětří.

A jak by ne!

Šedesátimílový severák provádí své pekelné rejdy ulicemi, meluzina hvízdá a oslepující sníh syje se v hromadné závěje. Opravdu ideální den na vlastenčení!

Hrnu se taktéž k domovu, aniž bych před sebou lidské stopy spatřil. Unaven pozastavím se na chvílku, hledím zpět po své stopě, však ta tam, nikde ani památka po ní!

Tu mne pojmu vlastenecké myšlenky!

Představuji si naše předky, jak oni klestili si cestu v tomto světě, jaké slávy se domohli a co pro nás trpěli, aby nám řeč zachovali a nyní by jejich stopy měly býti zasypány sněhem germanšským? O nikdy! Nikdy! To se nesmí státi. Co pak by nám potom řekli naši potomci, až by se neměli s kým hádati o vlastenčení! To by byla pro nás ostuda, raději bych se potom ani v hrobě neviděl!

Napnu své poslední vlastenecké síly a kráčím hrdě (v mysli) vstříc nepříteli.

Sednu k tabuli, rozložím si papír a začnu válčit po napoleonsku!

Bitva musí být svedena tam u nás v Čechách, abych co hlavní vůdce znal celou polohu v okolí bez pomoci našich českých zeměměřičů.

Tak tu to máme: potok mezi námi a nepřítelem, ježž je možno přejít i rozvodněný, když si vyhrnem kalhoty nad kolena. Kopee na obou stranách potoka! Na

kde cvičí u těch nejsilnějších sborů tři, čtyři Sokolové. Dále kladu hlavní důraz na to, že kdyby cvičitel denních záků řídil též cvičení večerní, že by z denní školy chlapci i děvčata v dospělejším věku přestupovali do škol večerních a z těchto pak jako členové do sborů — což se dnes neděje — aspoň ne všude.

Ona každoroční společná vystupování zajisté by ruch sokolský u nás oživila — ale musilo by k tomu býti vždy více schopných sil a ne všechno skládati na bedra jednoho. To přemáhá a odebírá chuti ku každé další práci.

Zkusme to tedy, Sokolové, jednou z této stránky — neohlížejme se po lécích, jež jsou našemu systému úplně cizí a obraťme pozornost svou k tělocviku — vždyť je už na to čas — učinme tu zkoušku, vynaložme nějaký dolar na vzdělání našich cvičitelů, vyberme si pak ty nejschopnější, odměňme je za jejich práci a uvidíme, zdali ta nynější ochablost nezmizí.

Zaveďte však podporu, záhy budete nuceni pošinouiti tělocvik ještě více do pozadí a činnost naše, co sborů tělocvičných, bude pak náležeti minulosti!

Nechci, by mi bylo rozuměno tak, že jsem zásadním nepřitelem podpory. Nikoliv! Nesouhlasím pouze s tím, aby po ní bylo sáhnuto jako po prostředku posilujícím. Zanedbávejme na dále tělocvik, nezdokonalujme, neopravujme, nechme jej na dále hynouti a hledme si podpory — bude to, jako bychom chtěli opravovat střechu, když povolují základy. Chceme-li podporu, tož si ji zaveďme jako luxus, když bylo o hlavní věci náležitě postaráno, ale jen nesábejme k ní jako k léku, jenž má vzpružiti sbory tělocvičné!

Sokol Americký.

— Dne 5. t. m. oslavil Sokol Chicago své 6leté trvání pěknou besedou. Gratulujeme k další činnosti.

— Některé sbory posud se nedostaly k pořádání schůzí poučných, a ty které je pořádaly již většinou

jednom kopci rozložen stan Germánů, na druhé straně jsme my! Rozestavím pak si moje vojsko asi následovně!

Levé křídlo: Pluk Slovanské Lípy 6 praporů, 5 mužů. Tyrš 3 prapory, 6 mužů. Čechie 4 prapory, 5 mužů. Tábor 2 prapory, 4 muže.

Pravé křídlo: Plzeňský Sokol, 5 praporů, 7 mužů. Klatovský 2 prapory, 6 mužů. Chicago 3 prapory, 10 mužů. Praha 2 prapory, 5 mužů. Vlast 1 prapor, 12 mužů.

Střed: Slavský 3 prapory 20 mužů (5 je jich koňmo.) Dělnický Sokol 2 prapory, ? mužů. Ostatní nejmenované sokolské sbory, které se dosud nepřihlásily. (Tento rozpočet je vzat z nejposlednějšího vyrukování). Naše vlastenecké ženy a muže postavím na zad, tak aby byli chráněni. Naše emancipované ženy dám na koně před Sokolstvo, tak aby mohly čerstvěji utíkat na nepřitele, až se jednou rozpálí.

Naše velké politické kanonýry dám nejpředněji, tak aby při jenerálním útoku mohli snáze přeběhnouti na druhou stranu v nejkraťší době — dle jejich obyčejného způsobu!

ochably až na malé výjimky. Takhle maškarní merendy, to nezapomeneme jistě pořádati, a to raději vždy hned dvě neb i tři, aby to za to stálo!

— Naše Sokolky ve cvičení mnoho záliby nenalézají, jdou patrně za naším příkladem. Všeobecně řečeno, cvičení Sokolek našich ochabuje. Byla doba, kdy byly naše americké Sokolky pilnější v tělocviku i předčily své sestry v Čechách. Dnes jest tomu naopak. Zdejší ochably, v Čechách pak ruch tělocvičný mezi ženami se vzrývá. Letos v dubnu bude v tělocvičně Sokola pražského slet ženských tělocvičných odborů sborů sokolských, jichž stále přibývá a jež velmi zdárně si vedou. Což, sestry milé, nemohly byste zde v Americe za příkladem družek svých také k lepší činnosti se probuditi?

— Dopis z Těl. Jed. Sok. v St. Louisu v tomto čísle přečti si každý pozorně a pilně o obsahu jeho uvažuj. Práví se v něm tolik pravdy!

— V zájmu českého zastoupení na výstavě zamississippijské vydala Těl. Jednota Sokol v Omaze následující provolání: „Jak všeobecně známo Zamississippijská a mezinárodní výstava odbývá se bude od 1. června do 30. listopadu t. r. v Omaze, Neb., při kteréžto příležitosti téměř všechny národnosti zastoupeny budou buď svou vlastní výstavkou aneb pořádáním dne a protož z povinnosti vlastenecké ustanoven byl v pravidelné schůzi Těl. Jednoty Sokol v Omaze výbor za účelem učinění dotazu na veškeré spolky české, nalézající se v území zamississippijském a sice: Zdali by nebylo záhodno a prospěšno národnosti naší učiniti nějakých kroků, by Čechové ze států zamississippijských též vystoupili společně a důstojným způsobem pořádali Den Český. K podniknutí tak rozsáhlému a nás všech Čechů se týkajícímu jesti ovšem zapotřebí hmotných prostředků i mravní podpory, má-li zdar z toho plynoucí býti pojištěn a proto obracíme se tímto k Vám. Pořádáním dne takového získáme sobě úcty a uznání u Američanů, vzdáme hold národu, jehož syny se zoveme, dokážem bratrům tam za mořem, že v české hruďi dosud přebývá český

Aby byla úplná vlastenecká armáda, postavím na vyvýšené místo naše nejpřednější bojovníky vlastenecké, jako žurnalisty, advokáty, notáře, doktory, architektky, (řekl bych kontraktory, však ti by nešli bez kontraktu) a ostatní pány vinoucí se s horoucí láskou k Čechii, a ku větší slávě národa na nějaké to plzeňské se též nebudě hledět.

Že takováto armáda vlastenecká povzbudí každého dosud zatvrzelého českého mamona, o tom není třeba více slov prolévat. Žoky peněžní se rozvážou, a dárky se budou tak hustě sypat na oltář matice, že chudák spoutaná Čechie nad tou srdečnou láskou za oceánských její synů a dcer, samým radostným pláčem se rozpukne.

Teď jen s kuráží do toho, a zdalíž nám tu radost ti studenti nezkazí, tak budou ti lítači na nás čubručet.

V. B. D i b e l k a .

*) P. r. Pisatel naráží na schůzi nedávno v Chicagu svolanou za tím účelem, aby ustavil se spolek na způsob bývalé „České Lígy v Americe“, jenž by sbíral příspěvky od Čechů amerických k podpoře národního zápasu v Čechách.

duch, že jsme hrdí na svůj původ a své předky i v této dálné drubé vlasti své a konečně největší prospěch z toho plynoucí bude mít ten náš dorost, ani probudíme v něm ideu českou a lásku k řeči mateřské. Jen ve spojení spočívá síla, a protože rodáci, bez rozdílu smýšlení, vložíme rukou svých k dílu společně a pak dojdeme zajisté vítaného a kýženého cíle. Vůbec přáli bychom sobě Vaše úplné dobrozdání o celé záležitosti zvědět. Den Český, bude-li pořádán, ustanoven na den 27. srpna t. r., a jelikož čas kvapí, k uskutečnění něčeho důstojného jest zapotřebí delší doby, žádáme et. spolky, by nám odpovědě svoje zaslaly nejdéle do 8. března a navrhovali bychom, kde je to jen poněkud možno, by se svolaly mimořádné schůze za účelem tímto. V naději, že uvažovati budete úspěch Česťstvu z tohoto plynoucí a že uložíte sobě to za povinnost svatou, pracovati na „národa roli dědičné,“ s vlasteneckým pozdravem jsme Tělocvičná Jed. Sokol v Omaze.

— Zabavy pořádány bývají sbory našimi často jen na výdělek a podle toho pak také někdy vypadají. Podáváme tuto úsudek jistého časopisu o šibřinkách jistého sboru, doufajíc že dojde povšimnutí žádoucího: „V pondělí večer odbývána byla v sále Č. S. P. S. „Maškarní vřava“ — ples to nebyl — tím méně šibřinky. Lidstva bylo div se pod ním sál nesesul — ale nejen lidstva, také hromada všelijaké sebranky nečeské, která za 25 centů se přišla vybouřit na „šibřinky“. Od té doby co Sokol pořádá šibřinky pro výdělek, jeho šibřinky spíše š i n d y k e m . Kasa Sokola tím sice získá, nikoli však charakter. Takový masopustní „fon“ dal by se snad omluvit, kdyby byl pořádán ziskuchtivým krémářem — nedá se ale ničím a nijak omluvit, je-li pořádán sborem, a n e j ž n á r o d p a t ř í ! Tlačeničky v sále i na galerii byla tak ohromná, že šlo o život; rev panoval takový, že nebylo ani k rozeznání jak hudba hraje. Strkání a hulákání, surové vtípy a pustý smích otrávil sálem. Kde jaký jinonárodní hejsek, kterého „zajímá“ česká holka, byl tam a pouštěl uzdu nevázanosti, pro kterou by ho z každé slušné společnosti jeho vlastní krajani vyhodili. Je to trpká pravda — a nebude se líbit, ale musí ven — už jest čas, aby Sokol obrátil, nebo se stanou „zabavy“ jeho tak pověstny jako ty hasičské před pármi lety. — Což není v řadách našich už ani tolik mužností, aby takovým výstřednostem přítrž učinila?

— Následující úředníky má T. J. S. Žižka v Bruno, Neb.: star. Ed. Texel; nám. Ferd. Jelínek; taj. Vác. A. Proškovec, L. B. 58; úč. Josef Kudláček; pokl. František Zelený; výbor majetku: Karel Zelený na jeden rok, Ant. Otoupal na dva roky, František Straka na tři roky; knih. Vác. Blatný; prap. Josef Hlaváč; dopisovatel do orgánu Ferdinand Jelínek; náč. Vác. Blatný; evič. Ant. Otoupal; zábavní výbor: František Otoupal, Ant. Stejskal, Václav Lorenc.

Několik časových otázek tělocvičných.

Oč Dra. Med. F. A. Schmidta v Bonnu.

(Překládání.)

III. Professor Horvat v Kazani a tělocvik.

„Trvání, rozšíření a rozkvět tělocviku záleží výhradně a jedině na víře v pravdivost fysiologického zá-

kona, že svaly prací rostou, pravím úmyslně, na víře, poněvadž vědecké důkazy pro pravdivost tohoto tvrzení ještě nebyly podány.“

„Kdo pozoruje důkladně učitele tělocviku, shledá, že právě oni vzezřením svým nejlépe ukazují a potvrzují smutné výsledky tělocviku. Vzhled mnohých učitelů tělocviku (jichž jsem v cizině nemálo viděl), kteří při svém úřadě denně téměř neustále cvičí své svaly, nesrovnává se nijak s oním vzrůstem a s onou silou svalů, jakou by bylo lze asi očekávat pro trvalé a stálé jich cvičení; při tom se nesmí opomenouti, že se tato cvičení neprovádějí ledabyle, nýbrž od odborníků soustavně a dle všech pravidel tělocvičných... Mnozí z nich mají vzhled tak žalostný, že i kdyby se jim pověsila tabulka s nápisem „Zástupcové tělocviku“, bylo by mimo to ještě třeba připojit doklad s policejním pověřením, aby se prokázalo, že jsou učitelé tělocviku.“

„Po všem, co bylo řečeno o tělocviku, vnucuje se mimovolně otázka: Jak může trvati taková bezmyslenkovitost anebo taková lhostejnost k svůdným slibům tělocviku, a jak jest možná tak obecná zaslepenost, když tak do očí bije to, že se nedostávají výhody tělocvikem slibované?“

„Pravé stanovisko, jež zaujímá tělocvik se vši svoji chloubou a se všim svým mamem, nejspíše se objasní, srovná-li se vzrůst svalstva u borce po 30letém cvičení se vzrůstem a silou svalstva u plodu, který v prvních měsících těhotenství leží v děloze nehybně a bez svalového cvičení. Těžko lze nalézt většího posměšku pro výsledky tělocviku a pro jeho přívržence, kteří věří ve vzrůst svalů cvičením.“

A při shrnutí výsledků těchto „bádání“ praví se mezi jiným: „stálým a soustavným tělocvikem docílí se jenom velice nepatrného přírůstku na svalech a síle.“

Všechny tyto věty, jež by se mohly rozmnožiti ještě o četné vývody podobně hrubozrné, vyjímám z hrozně rozvláčné knihy Dra. Al. Horvata, profesora v Kazani, „O zbytnění srdce“, ve Vídni a v Lipsku 1897 u W. Braumuellera z knihy, již pokládal professor lékařství A. Weichselbaum ve Vídni za dosti důležitou, aby ji přeložil do němčiny a opatřil předmlouvou.

Poněvadž není dokonce nemožno, že nabubřelé výroků ruského učence najdou i v Německu čtenáře a že jich bude použito k výpravě proti tělocviku, nebude nemístné na onu moudrost poněkud blíže si posvítiti.

Především není pravda, že my pěstujeme tělocvik a cvičíme pouze proto, abychom zvětšili své svaly. Tento Rus říká s důrazem, že „viděl v cizině“ vlastněma očima učitele tělocviku. To ovšem již něco znamená a může snad v Kazani býti považováno za důkaz úplně platný, který již opravňuje tropiti si v tonu, panem professorem Horvatem oblíbeném, žerty z hlupáků, kteří dnes tělocvik provádějí a kteří horlivě se zasazují o jeho šíření a pěstování. Ale pro nás znamená obsah těchto výroků ještě něco jiného, že totiž onen Rus nemá o účelu a cíli tělocviku ani zdání. Neboť roste-li svalovina cvičením o něco více či méně, jest nám přec jenom věc vedlejší. Z celého množství životních i duševních schopností, jež se pravidelným cvičením pěstí a vzdělává, jest přírůstek

síly svalové, jenom nepatrná částka, a opakují, nikoliv nejdůležitější.

Ale že rádným tělesným cvičením se svaly silí a vzrůstají v jisté míře, jež je vymezena tělesnými vlohami a jež dokonce nejde do bezměra, to jest skutečnost, kterou každý, kdo jest na cvičištích domovem, každodenně vidí a rukama může ohmatati. Kdyby byl pan professor Horvat v mladších letech po delší dobu na některém cvičišti cvičil, svoje oči otevřel a seznal, co se stává z horlivého borce v tělesném obledu a zejména též v ohledu rozvoje svalstva, tu by dojistá velikou část své knihy nebyl napsal. Nebyla by to ovšem ztráta pro současný, ani pro budoucí svět.

(Pokračování.)

Ze župy Východní.

Rozšířením ústředního výboru župy Východní na 9 členů, které uskutečněno bylo hlasováním jednot o návrhu vypracovaném společně ústředním výborem a sborem cvičitelským župy této, učiněn byl počátek k lepší a zdárnější činnosti. Od nového ústředního výboru župy lze se nadíti dobré a úspěšné práce, k rozkvětu župy a zdaru snah sokolských tak velice nám potřebné. Nejen ale rozšíření výboru přispěje k činnosti zvýšené; více ovšem jakost tohoto bude zde činitelem.

Jsem tomu nanejvýše povděčen, že určeno mně podávati zpráv o výborové činnosti naší, při které příležitosti mohu o ostatních členech (což by nebylo as možným kdyby jiný toto psal) ústředního výboru župního, — bratřím v sdružených jednotách, — projevití ujištění o svědomitém konání povinností jejich, za které plného uznání zasluhují. Práce ústředního výboru v roce minulém stížena byla župními závody, a ač počet zástupců byl skrovný, přede docíleno bylo úspěchů značných: Na docílených metách nesmíme se ale zastaviti; cíl náš mnohem dále, než jsme pokročili. Jsme-li na cestě pravé a plně-li to chápeme, snáze půjdeme ku předu.

Okolnost, že zvoleni byli do nového výboru opětně všichni dříve v něm činní členové, přiměla mne k podotknutí o počátku lepší a zdárnější činnosti. Tím ovšem nemíněno, že práce výboru předešlého nebyla dobrou; lepší ale jistě bude, neb tak aspoň pokračováno bude na základech založených a záměry a snahy předsevzaté přijdou k uskutečnění. Od nově zvolených bratřů lze se též co nejvíce nadíti; jsou to známí a osvědčení pracovníci.

Zorganizování ústředního výboru župního provedeno v první schůzi, 12. února 1898 v Sokolovně T. J. S. v N. Yorku odbývané. Schůze zahájena starostou br. J. Beníškem. Přítomni všichni zástupci až na bratra A. Švarce za T. J. Sokol v Brooklyně. Po přečtení a přijetí zápisků čteny pověřující listiny T. Jed. Fuegner: zástupce F. Vančura a T. J. S. v N. Y. zástupci Martyny F., Hampl Vác., Řehoř K., Tesař A., Křížek Vác. a Voříšek Ant. — Těl. J. Svornost N. Y. zastupuje bratr Beníšek J., T. J. S. Brooklyn Švarc Ant.

Provedena volba náčelníka a dvou podnáčelníků župních dle nominace ze schůze listopadové '97 ústředním ž. výborem vykonané. Žádosti A. Voříška, by vy-

nechán byl z listiny kandidátů pro podnáčel. vyhověno. Zvoleni: župní náčelník br. Martyny Ferd., první podnáčelník Hampl Vác., druhý podn. Řehoř K.

Přijat návrh, by jednatel župy odměněn byl za práci, která spojena je s vykonáváním jeho povinností. Z návrhů znějících na \$8, \$10 a \$12 přijat byl onen na \$10 za rok.

Vykonána volba zasedacího výboru župního. Za starostu navrzeni bratři J. Beníšek a Aug. Tesař, — starostou zvolen J. Beníšek, náměstkem Aug. Tesař. Za jednatele navržen a zvolen A. Voříšek. Za pokladníka navrzeni bratři Hampl Vác. a Vančura Fr., zvolen Hampl Vác. Do finančního výboru zvoleni bratři Řehoř K., Křížek V. a Vančura F. — Volba provedena lístkem.

K žádosti nového župního náčelníka o formuláře pro zprávy náčelníků jednot, povoleno, by si náčelník tyto sám obstaral, jakož i potřebnou knihu k záznamu zpráv těchto.

Přijat byl návrh a zvolen členný výbor (dle znění návrhu) sestávající po jednom zástupci z různých jednot, který pečovati má o uspořádání poučného a zábavného programu při společných cvičeních župních. Usneseno odměniti nejčetněji účastnou jednotu při každém společném cvičení župním. Odměna má býti prospěšnou a užitečnou jednotě odměněné. Na žádost dozorců župních, kteří jsou cvičiteli v jednotě new-yorské, by nahrazena byla jim ztráta, kterou mají tím, že musejí, konajíce návštěvu co dozorcí zástupce za sebe platiti, navrženo a přijato, by župním dozorcům přidáno bylo 50 ctů. k náhradě za jizdné.

Jednoty: Westfield, Newark a Svornost oznámeny co dluhující a mají býti upomenuty na povinnosti k župě.

Jednatel oznamuje, že zaslal finanční zprávu do S. A. k uveřejnění.

Usneseno, odbývati schůze poslední neděli každý měsíc v 10 hodin dopoledne.

Pokladník oznamuje hotovost župního výb. \$136.96.
Příjem dle finanční zprávy za rok 1897.....\$72.50
Vydání „ „ „ „ „ 1897..... 28.69

Zbývá\$43.81
Přenos z roku 1896\$93.15
Zbývá za rok 1897 43.81

Hotovost.....\$136.96
U T. J. Sokol v New Yorku uloženo na úroky... \$100.00
U pokladníka nalézá se..... 36.96

\$136.96

Nové činnosti zdarů nejlepších přeje

A. Voříšek, jed.

Finanční výkaz ústředního výboru za rok 1897.

Příjem (příspěvky jednot).

T. J. Sokol v New Yorku \$45.00
Fuegner, L. I. C. 5.50
Svornost, N. Y. 2.50
v Brooklyně..... 1.50
ve Westfield, Mass..... 1.20
Slovan, Phila..... 4.20
Blesk, Balto..... 6.25
„ „ 6.35
\$72.50

V y d á n í .

Telegram T. J. S. Blesk, Balto. (J. Beníškem)	\$0 25
Dozorci br. F. Martynymu k T. J. S. Fuegner	0 50
Cvičiteli br. F. Martynymu k T. J. S. Bohemia	4 00
Dozorci br. V. Hamplovi k T. J. S. v Newarku	1 00
Jed. A. Voříškovi za cestu do Baltimore a Phila. . . .	15 00
Little Ferry80
Long Island City26
za celoroční poštovné	1 28
Dar T. J. Sokol v Little Ferry	5 60
	\$28.69

Příjem \$72.50
Vydání 28.69

Zbývá v pokladně \$13.81
Hotovost v pokladně z roku 1896 \$93.15
 " " za rok 1897 43.81

Hotovost župy obnáší \$136.96

Z částky té uloženo jest \$100.00 u T. J. S. v N. Y. a zbytek \$36.96 nalézá se v rukou pokladníka.

Jan Beníšek, star. Ant. Voříšek, jed.

Zpráva župního dozorce u Těl. Jed. Sokol v New Yorku :

Cvičení, které jsem navštívil, odbýváno dne 11. ún. t. r. Následkem toho, že jsem se dostavil dříve, pozaradoval jsem se ze žacek dotyčné jednoty, kteréž cvičily v počtu kolem 80. Cvičitelové jejich jsou br. Aug. Tesař a Fr. Bartuněk. Všechna čest bratrům oněm nad pořádkem, který nad tolika dítkami sami dva vedou. Pět minut po 8. hodině dáno znamení k nastoupení členů náčelníkem br. Aug. Tesařem k cvičení prostnému, na které jsem zaslal osnovu. Stejnostranné pohyby paží napjatých, úpolnické, postoje rovné, sehnuté a úpolnické s obraty. 3 oddíly. Každý oddíl 4krát v pravo, 4krát v levo. Cvičení ono prováděno přesně až na malé upozornění bratrům některým, kteří myslí, že náčelníkovo velení "pozor", "pohov", je snad veleno z dlouhé chvíle? Ne, bratři! Zkuste to a uvidíte jak nestejně se začínají pohyby, ať je to nohou aneb paží. Cvičení na nářadí cvičeno dle rozvrhu správně. Následkem přístavby, kterou dotyčná jednota koná pod budovou svojí, je některé nářadí zarovnáno, tak na př. bradla, i cvičeno na malých; místo koně cvičeno na metacím stole. Ale vše správně, jak názvosloví tak pořádek v každém družstvu udržen. Cvičitelové: br. Ant. Jahoda, Ferd. Martyn, Karel Řehoř, Fr. Jícha, Fr. Bartuněk, Vác. Hampl. Cvičení onoho účastnilo se 45 členů. Na tak silnou jednotu málo. Pro co jste tak bratři pracovali, abyste měli kde hrát kulečnick anebo cvičit? Já doufám, že se zase všechno zlepší, neboť váš nejmilejší Aug. Tesař je zase mezi vámi. Na zdar! Fr. Chrástil.

Zpráva župního dozorce o činnosti T. J. S. Fuegner v L. I. City.

V New Yorku, dne 22. února 1898.

Dotyčnou jednotu navštívil jsem v pátek dne 18. t. m. Cvičení započalo v 8 hodin večer. Rozvrh, který jsem jednotě zaslal, byl následující:

Cvičení prostná.

Osnova: Jednostranné pohyby paží natažených, jednostranné pohyby nohou skrčených.

Čosomira: 1, 2, 3, 4, 5, 6. Každé cvičení 6krát. Ruch p.

Rozvrh na nářadí pro dvě družstva následující:

První družstvo, první nářadí. Hrazda: výmyky, vzepření. Druhé nářadí: Skok do výšky. Třetí nářadí: Kůň na šíř, mety odnožmo, zánožmo.

Druhé družstvo. První nářadí: Bradla — pokos, komihání, mety přednožmo. Druhé nářadí: Koza na šíř, m. roznožmo. Třetí nářadí: Kruhy dosažné — výdrže.

Rozvrh zaslal jsem náčelníku br. Fr. Vančurovi, který sestavil cvičení prostná dle rozvrhu; na nářadí sestavy vypracoval si každý cvičitel sám. Ku cvičením prostným nastoupilo 15 cvičenců, 8 členů a 7 čekanců, kterým velel náčelník Fr. Vančura, ukazovatel br. Jos. Uher. Cvičení prováděno dosti pozorně. Názvy byly dobré.

Na nářadí první družstvo vedl Jos. Uher, druhé družstvo vedl Ed. Wokal. Oba cvičili přesně dle rozvrhu. Cvičení skončeno o půldesáté.

Jednota má 26 žáků, které cvičí br. V. Vančura 2krát týdně.

Připomínám bratřím, by byli opatrnější a dali si vytápet lépe tělocvičnu, neb může některý rádně nastydnout a pak do cvičení více nejde. Mohli by míti cvičení žáků na stejný den s členy, žáci by mohli cvičit od 6. do 8. a členové od 8. Tim by ušetřili mnoho na palivu. Na zdar! Vác. Hampl.

Ze župy Chicagské.

Zápisky o schůzi dne 27. února 1898.

Schůzi zahájil Sok. nác. Anton Haller za nepřítomnosti následujících zástupců: Flor. Holec, Al. Jirsa, F. Vosecký, Vác. Kotek, Jan Rostočil, Ant. Hynouš, Frant. Straka, Josef Pokorný, Fr. Kakuška, Math. Pešek, Karel Hanuš. Protokol z min. schůze čten a bez opravy přijat. Sok. Jan Svoboda oznamuje, že společné cvičení Těl. Jed. Sokol Tábora se župou chicagskou, odloženo ze dne 26. února t. r. na den 19. března t. r., což přijato a náčelníci ostatních sborů se mají dle toho řídit. Zpráva pokladníka a tajemníka odložena do příští schůze. Nově zvolení zástupci na jeden rok jsou následující: Za Těl. Jed. Sok. Čechii nác. Jan Anděl, zástupce Jan Span, za T. J. S. Vlast nác. Fr. Sklenář, zást. Vojt. Boháč, za T. J. Sokol Klatovský nác. Vác. Lukeš, zást. Jan Kotrba, za T. J. S. Tyrš nác. Jos. Holas, zást. Vojt. Čuchna, za T. J. Sokol Slovanská Lípa nác. Fr. Hešík, zástupce K. Mikolaš, za T. J. S. Tábora nác. Josef Pokorný, zástupce Jan Svoboda, za T. J. Sok. Plzeňský nác. Ant. Haller, zástupce nebyl oznámen, za Těl. J. Sokol Chicago nác. Fr. Novotný, zástupce Jan Jiroušek.

Na to provedena volba úředníků na jeden rok a zvoleni následující: náčelník Antonín Haller, podnáčelníci Václav Lukeš, František Hešík, tajemník Franta Novotný, pokladník Frant. Sklenář.

Zpráva, že hodiny šermířské nejsou dosti velkým počtem cvičenců navštěvovány, přijata. Každý náčelník svého sboru má připomenout členy svého sboru, by ono cvičení pilně navštěvovali.

Sok. Fr. Hešík a Vojtěch Čuchna zvoleni co výbor, promluvit se Sokolem Holkem stran peněz, které se nachází za zmíněným br., co bývalým pokladníkem župy Chicagské. Zprávu mají podati do příští schůze.

Následující sbory zapravily povinný poplatek na schodek ze závodů dne 24. října 1897 pořádaných.

T. J. S. Klatovský	\$2.00
Čechie	2.00
Tyrš	2.00
Tábor	2.00
Chicago	2.00

T. J. Sokol Tábor skládá příspěvky za 34 členů z prvního páletí 98 částku \$1.70. Účet tajemníka V. Vinického, za poštovné za jeden rok v částce \$3.80 vyplacen. Příjem v této schůzi \$11.70. Vydání \$3.80. Na to byla schůze br. A. Hallerem skončena.

Fr. Novotný, taj.

DOPISY.

Abie, Neb., 3. února 1898. — Byl mi při schůzi prosincové uložena úkol, bych podával do orgánu "Sokola Am." zprávy ze sboru našeho. Abych vyhověl své povinnosti, chápu se péra, bych se zmínil o našem sboru. Náš sbor ač není dávno založen, jest dosti činný a vytrvalý, odbyvá dvakrát týdně cvičení a schůze též pilně navštěvuje. Cvičících členů máme 7—8. Jsou to ovšem malá čísla, za to ale jest zde mnohem větší počet žáků. Těch se dostavuje ke cvičení 12 až 16. Pročez mám naději, že se může náš sbor později udržet při cílém životu. Mám z toho radost, že tolik žáků navštěvuje cvičení, neboť mohu předem tvrdit, že oni dostojí plně povinností na Sokola patřícím. Jenom že pozoruji, že máme zde málo členů, kteří si všimají orgánu a tím postrádají mnoho poučné látky, jež nám orgán poskytuje.

Pro příští lhůtu jsou zvoleni následující úředníci: František Shorný, starosta; V. J. Uřídil, náměstek; J. D. Hasík, tajemník; Vilém Johanes, účetní; M. A. Mašek, pokladník; Jiří Mašek, náčelník; Vincenc Vavřina, praporečník.

Končím dopis a provolávám všem bratrům Na zdar!

Jos. Hasík, dopisovatel.

V Little Ferry, N. J., 3. února 1898. — Rok 1897 jest skončen a nastal nám nový rok 1898 zvláště vítaný. Budiž i šťastným pro nás, v nové naší Sokolovně, ve které již cvičíme od Nového roku, ač místnost ta není ještě dohotovena. Neměně potěšitelné jest, že sbor náš, ač slabý, za ten krátký čas svého trvání, zbudoval vlastní tělocvičnu, která jest v průměru 40 stop dlouhá, 25 st. široká a 20 st. vysoká, k účelům cvičebním. Jest však čas, aby o tom zvěděl celý národ náš, že místnost jest každému členu přístupna, totiž celému obecnstvu českému, i národům jiným.

Den slavnostního otevření Sokolovny ustanoven na velikonoční pondělí, t. j. 11. dubna 1898. Tež musím oznámiti, že naše jednota odbývala 23. prosince výroční schůzi. Úředníci jsou zvoleni bratři: Starosta Vinc. Petřík, náměstek Fr. Navara, tajemník Václav Lázníčka, účetník Tomáš Tůma, pokladník Václav Zábranský, jednatel Václ. Tůma, náčelník Tomáš Tůma, domácí správce Fr. Navara, výbor majetku V. Tůma, V. Kour, Jan Petřík, finanční výbor Josef Kučera, Jan Kavřík, Emil Lázníčka.

Bratři, doufám, že se budeme více přičiňovati než v starém roce, abychom více pokročili a též přednášky odbyvali. Každý pamatuj, co sokolská povinnost káže a k jaké práci nás volá.

Na zdar!

V. Tůma, jednatel.

V New Yorku, dne 5. února 1898. — Jak jsem v minulém dopisu doufal, že ve cvičirně naší zavládne bývalý život a ruch, aspoň

částečně se vyplnilo. Vše jde vesele a živě v před pod vedením náčelníka Sokola Tesaře. Tim však není řečeno, že přibýlo cvičenců. Kdyby byl snad náčelníkem nebo cvičitelem nevim kdo, a kdyby snad naše hochy do cvičení tahal — není to nic platné. Hoši sobě libují raději v jiných „užitečnějších“ zábavách, než jest cvičení. Jako cvičení na nářadí, tak i cvičení pořadová jsou stejně nedbale navštěvována, a přece každý sbor naší jednoty koná pořadová v čase, kdy může každý přijít, totiž v neděli vždy od 10 hodin dopoledne. Potom když jest člen za nenavštívení pořadového 10 centy pokutován, nechce vědět, za co to je. Jest to na nás krásné podívání, když někde jdeme a nevíme, na jaký povel se máme točit v pravo nebo v levo a děláme tak nečesť sobě, jednotě a cvičitelům, kteří si s námi dají práci užasnou a dělali by mnohem více, kdyby viděli, že snaha jejich dochází uznání se strany členů navštěvovaných veškerých cvičení.

Však dosti o tom. Dnes jsou Šibřinky a nebudu si kazit dobrý rozmar jen samou lamentací. Musím také něco veselého a to jest, že se v Sokolovně — vlastně pod Sokolovnou — plnou parou pracuje, a že po vyvezení zbývajícího kusu skály pod sálem, kde zařízeny budou ještě některé místnosti, dostane se nám i želaných srovnávacích a vanových lázní. Veškeré zařízení těchto místností bude stát něco přes 5000 dollarů.

Nemohu se obejít, abych si nestěžoval. Ples příznivkyň a manželek Sokolů nebyl navštíven ze strany Sokolů našich tak, jak jsem očekával, sborově nás šlo asi kolem šedesáti a celková návštěva plesu také nebyla jak po zásluze býti měla, za to však na zábavu tu budou pamatovati ti, kteří tam byli, neboť v kruhu našich příznivkyň se každý jak náleží a nenuceně pobavil.

Všichni Sokolové, kteří horují pro naši jednotou pořádané poučné přednášky, byli v poslední schůzi nemile překvapeni stížností výboru pro přednášky, že prý nemohou dostat nikoho, kdo by přednášel. Tu to máme! V poslední přednášce dne 29. ledna přednášeli bratři Tesař a Řiha a předposledně starosta bratr Frank. Všichni, jak bratr Tesař tak bratr Řiha i starosta náš bratr Frank jsou práci sborovou tak přetíženi, že jim takofka nezbyvá chvilka pro jejich vlastní záležitosti, ale aby se přednášky udržely, tedy se i na to obětují a přednášejí. Žel, máme v naší jednotě tolik Sokolů, že by přednášet mohli, ale jsou buď příliš pohodlní, anebo — zkrátka a moudře, nechtějí. Kdepak, věnovat půl hodiny času jednotě, ku poučení svých spolubratrů a krajanů, to by byl hřích.

Do každé kapky radosti také kapka žalu — tak nějak se to říká, a proto že máme dnes večer Šibřinky, tedy dnes odpoledne půjde náš III. sbor na pohřeb. Zemřel bratr Antonín Sochor ani ne po týden trvajícím nemoci, ve stáří 24 roků a 6 měsíců. Zanechává zde manželku, dítka a staré rodiče, jimž jako jediný syn měl býti v jejich stáří oporou.

Alois Bohdanecký.

Z Chicaga. — (Ze Sokola Chicaga.) — Jest opět povinností moji, bych o činnosti naší za poslední 3 měsíce zprávu uveřejnil. Program, který jsme měli na zřeteli pro podzimní a zimní období, jest takřka vyčerpan. Jsem tomu povděčen, že jsme vše tak blažce odbyli a nyní nám nastane kýžená doba odpočinku neb rozjímání. Začnu od Mikulášské zábavy, odbyvané dne 5. prosince. Zábava tato, která skýtala Ochotnickému odboru dříve dosti značný finanční prospěch po několik roků, byla tentokrát pořádaná sborem a ochotníkům vyhrazen den 25. prosince ku pořádání divadla ve prospěch jich odboru. Mám za to, že mikulášská zábava, která dříve skýtala příjemné pobavení, dle sprostomluvy ztratila už svůj "glanc" a že sbor možná na příští rok ji opětně předá ochotníkům, ale ku pohřbení.

Dne 25. prosince odbyvala se slavnost odpolední Svob. Školy Vojta Náprstek. Vstup byl volný a účastenství svobodomyšlných krajanů bylo uspokojivé. Program této slavnosti byl následující: Starosta Vác. Roubal objasnil veškeré překážky, které výbor pozůstávající z počátku asi ze třech členů Sok. Chicaga musel překonat, až konečně se přece podařilo jim s pomocí rozličných spolků v České Kalifornii, které si zvolily na vyzvání jejich své zástupce a pak společně sobě razili cestu k zdárnému působení. Celoroční celkový výsledek této nevděčné práce jest, že škola jest zastoupena 18 zástupci a 13 členy od rúz. spolků. Školu přítomně navštěvuje 85 dítek obého pohlaví, v sobotu celý den a v neděli dopoledne.

O posledních vracích se vyučovalo celotýdňě a školu navštěvovalo 100 dítek. Učitelem nynější dobou jest p. Novák. Další řeč promluvil p. F. B. Zdrůbek, která pronesena byla k dítkám, jež city a vzpomínkami vyjádřena byla na zesnulého Voj. Náprstka. Vyličil jim, jakým přítelem byl dítek jmenovec oné školy, jakého druhu zábavy pro ně pořádal a veškerá pražská mládež jak ho etila a milovala, poukávav dále na veškeré dobré vlastnosti, které zřobily tohoto největšího Čecha a vlastence. Při tom bylo odhaleno poprsí oslavence, které má na příště zdobit školní místnost. Upřímný to dárek zástupce a člena p. Jana Jirkovského. Na to bylo přikročeno k hlavnímu programu, kde žáci i žáčky pod dozorem pana učitele přednášeli rozličné deklamace, které za dobu asi dvou měsíců jeho vyučování v oné škole je byl nacvičil. Po vyčerpání tohoto programu nastalo rozdávání dáreků s vánočního stromku a jak obecnost tak i školní mládež odcházela domů spokojeně s upomínkou na toto první veřejné vystoupení. Večer dávané divadelní představení "Lišák a Smola", které pořádal ochotnický odbor. Návštěva byla dosti četná a ochotníci vůči jejímu benefitu spokojeni byli. Bylo by k přání, by ochotnický odbor pracoval mezi sebou svorně a hleděl si ustanovit pevný základ k svému působení, veškeré místní ohledy dát stranou a jít rovnou cestou k cíli, třeba pomalu, vždyť není tak na spěch, můžeme si trochu odpočinouti a posilnit se k další činnosti. Nevěřím tomu, že by se náš ochotnický odbor rozešel, nebo že by praskl. Obvyčejně prasknou spolky, které nemají peníze, ale náš odbor je zapáten.

Veřejné cvičení, které pořádko bylo na Nový rok, vydařilo se k úplné spokojenosti všech přítomných. Prostoevik, který prováděn byl s prapory a činkami od žáků a žáků, libil se všeobecně; též i ostatní čísla programu přijata byla s jásotem. Hlavní zásluhu o zdařilé provedení mají naši cvičitelové Jan Jiroušek a Ant. Červenka, kteří se obětovali a všemožně přičinili, by povzbudili zájem o tělocvik. Veteránská četa spolubratrského sboru Čechie s účastníka se též na onom programu a ukázali nám, že tělocvik jest u většiny skutkem, vzdor tomu, že mnozí z nich už mají padesátku za sebou. Mohli bychom si, obzvláště my starší, vzít od nich příklad, to však hned nebude, neb podobný kroužek Sokolů svorně pracujících nenechá se hned tak seřadit. Ku konci programu byli oba cvičitelové obdarováni od žáků a žáků: Sokol Jiroušek obdržel košík čerstvých květin a žákyně Růžena Vlachova přednesla při obdarování nadšený proslav; po tomto žákyně mladší Kocourková podala kuřácký přibor Sokolu Červenkově co upřímný dárek a přiměřenou řečí jej oslovila. Dále byl Sokolu Jirouškovi odevzdán sokolský odznak starostou V. Roubalem, za uznanou několikaletou činnost při sboru co cvičitele, který vždy s ocnotou, bez jakékoliv náhrady, svůj úkol vykonával. Též nebylo zapomenuto na naše veterány od Čechie a starostou V. Roubalem odevzdána jim byla kytice čerstvých květin. Bylo již k ránu, když jsme se loučili a přáli si mnogaja ljeta!

Maškarní ples, který odbýván byl 22. ledna, se nám částečně pokazil špatným počasím. Kdo tam nedošel do 11 hodin, tak už se tam potom nedostal. Možná, že toho byla vina, že výbor nedal žádný závdavek na čas — vzdor tomu ale, že to venku řádilo jako "hrom a peklo", dostavil se dosti značný počet pěkných masek. Finanční úspěch není takový, jak bylo k očekávání. Můžeme skutečně říci, že vesměs národním spolkům se maškarní plesy letos v Chicagu nevydařily, za to ale mnohým klubům mnohem více. Rád se podívám, dočtu-li se, jak mnoho který obětoval na národní účel.

Ples spojený se zpěvy a komickými výstupy, který pořádko byl dne 5. února ve prospěch Školy "Vojta Náprstek" sbory v ní zastoupenými, se nad očekávání skvěle vydařil, ač návštěva na počet zde svobodomyšlných Čechů bydlících nebyla příliš četnou. Pp. Jan Hofreiter a V. Novák pobavili svými komickými výstupy příjemně obecnost. Osmička sboru pěveckého "Veleslavín" zapěla velebnou píseň k "Národu", načež následovala volná zábava, která potrvála až do bílého rána, na vzdor tomu strašáku.

(Z t ě l. š k o l y S o k o l a C h i c a g o.) Přítomnou dobu navštěvuje tělocvičnou školu 36 žáků, 20 žáků a 12 cvičících členů. Kdo byl přítomen posledněmu veřejnému cvičení, uzná zřejmě, že při větším počtu cvičence nebyla by ani síň tato dosti prostou, by vyhověla náležitě prostoevik; bylo by záhodno, aby

sbor o tom uvažoval, kdyby evičil větší počet žáků v pozdějším čase. Bylo by záhodno, by zástupci sokolského sboru pracovali o to, by ve školách svobodomyšlných byl tělocvik vyučovacím předmětem. Mohlo se sice stát tak dávno, kdybychom nebyli příliš lhostejnými. Kdykoliv vezmu orgán sokolský do ruky, odevšad samá zpráva, jak poměrně skrovný počet žáků evičí a vzdor tomu, že škola jest takřka tělocvičnou místností u huby, přece se tam školním dítkám nedá té příležitosti, aby je sokolské sbory získaly. Myslím, že rodiče by proti tomu nic neměli, kdyby dvakrát neb třikrát týdně na místo dovádění na ulici, učitel je dovedl do tělocvičnou místností a jsem přesvědčen, že i dítky byly by povděčny, kdyby k svému otužení podobný přístup měly. Timto způsobem získala by škola a tělocvik též. Ten cvičitel by se už nějaký našel, kdyby ona myšlenka uvedena byla ve skutek.

O t é n a š í p ř í š t í b u d o v ě. Před časem rozpustivše výbor pro zbudování síně, uložili jsme též plán budovy na bezpečné místo a čekáme dobu toužebně, kdy podnik onen opět ve středu našem vyvolán bude k předsevzetí. Zdá se mi, že jsme takřka celou stavební myšlenku dali stranou a dlouho možná by to trvalo, než by si některý z členů vzpomněl, něco podobného obnoviti, neb jsme všichni schladli jako pod okapem, a ztratili jsme následkem nezdravé odvahy příliš na dlouhý čas. Mračna, která nám kryjí obzor, jsou pro nás smutečným odznakem a my přáli bychom si zapět: "Slunce jasné nechť nám svítí!"

Sokolové! Nechej Vám vypisovat theorii o tělocvik u neb povinnosti, které jsou našim úkolem, jež dostatečně znáte, ale dovolte mi, bych částečně objasnil stanovisko, které vlastně zaujímám o tělocvičnou sbor. Nechej vůbec žádnému jednotlivému členu vnucovat svůj náhled, o kterém se rozepisují, by jej uznal za správný, pak-li někdo bude mít aneb má lepší náhled, jsem tomu povděčen, činím tak pouze ze svého náhledu, nehledě vůbec na nic jiného než k prospěchu tělocvik u, o který všichni spojeně praenujeme. Víme též všichni velmi dobře, že každá náboženská sekta, která chce ve svém názoru působit, hlavně se stará, by sobě zbudovala sebe menší stánek a ten stánek výhradně nesmí být pro nic jiného zbudován než pro ono fanatické působení, o kterém víme, že jim jde skutečně k duhu. V onom smyslu částečně chci svůj náhled podat, proč vlastně my něco podobného neděláme. My když zde v Chicagu, třeba i též jinde, chceme stavět síň sokolskou, která má být pro nás svatyní pro náš úkol a pro všecko ostatní národní uvědomělost, musíme tam dělat hostince, kůželník, místnosti pro spolky a podobné. Ptám se vás, Sokolové, nač my to všechno potřebujeme, bychom se starali o jednatele, o spolky, o pronajímání místnosti naší a ostatních pohodlí? Vy mi třeba odpovíte, že si nepřejete zůstat po zadu, pak-li jiným to bylo možno postavit nádhernou budovu, proč my bychom ji nemohli podniknout? — Možná, že máte pravdu, ale počítejte, mnoho-li se to vyplácí, mnoho-li si který sbor za poslední leta uplatil dluhu, nemluvě o přítomnosti a budoucnosti.

Já bych rád chtěl vědět, proč vlastně bychom chtěli se starat o dlhu, jež by nám velká budova přinesla. Starejme se raději o to, co jest našim úkolem a ne o velkou budovu, neb jsem toho náhledu, že na charakteru neztratíme nic, když tam nebude jednatel a ostatní spolkové místnosti, jak vyznačeno jest v plánu našem. Místnosti spolkové nechme jednotlivcům, kterým to částečně něco přinese, nám ale jen větší dluh na síň uvalí, poněvadž z toho více nemáme než ty tři neb nejvíce 4 dol., které se platí měsíčního nájm u jednotlivými spolky. Co se týče jednatele, vidím v tom jen sborové různice. Když začíná nadřčená volba, mnohdy se utvoří následkem toho ve sboru dvě strany, které se vzájemně potírají a celý sbor ničí. To jsou částečně už staré historie, o kterých jsme se fakticky přesvědčili. Počítejte, co budova taková stojí a co dostanete měsíčního nájm u od jednatele, když má na starosti čistit a opatrovat podobnou velkou místnost, o co však více musíte platit daně z vody, správk y, dekorování, bílení, mimořádnosti v to ještě nepočítajte.

Rád bych se, Sokolové, též pochválil, — my máme pěknou velkou síň, tam jsou podobné místnosti k dispozici pro jednatele, spolky, kluby a pod. Než předně budeme moci něco podobného vykonat, musíme hezky dlouho čekat; náš tělocvik místo zdárného působení, bude v cizích místnostech krnět a až postavíme velkou chloubnou pro nás budovu, která, kdyby i za deset let se stavěla,

bez velkých dluhů nebude, tak budeme kráčet na novo, neb bych rád věděl, kde by se tolik pracovníků každý rok vzalo, kteří by byli ochotni pořádat každoroční "féry" a provozovat národní žebrotu do nekonečna a to jen pro naši chloubu, že dokážeme takovou síň postavit, jako jiné spolubratrské sbory před námi. Hledme zvolit výbor, který by pracoval pouze na naší věci a ničím ostatním, jen pouze na tom čelo nám třeba, pak snadněji vyjdeme, nebudeme mít tolik starostí, nebudeme se o nic jiného starat než o náš prospěch a účel a nebudeme se musit dovolávat podpory českého obecnictva, které jest již dnešní doby těmi národními sbirkami přesyčeno. (Nemíním tím Svobodomyšlné Školy, to jest povinností každého svobodomyšlného Čecha). Hlavní věcí jest, že by se nám pak naše síň vyplácela. Kdyby se pouze dolejší neb přizemní místnost stavěla, předně stála by o hodně méně a byla by prospěšnější tělocviku i případně ke školnímu vyučování. Myslím, že podobnou síň, která by byla těch samých rozměrů i částečně větší — mohl by náš "Sokol Chicago" dost v krátkém čase uskutečnit a pak s celým srdcem věnovat se tělocviku. Dnes není, Sokolové, národní život soustřeďován, jako před více lety byl, na onom stanovisku. Nyní se nemáte nač spolehat: na divadle se nevydělá, na plesu někdy nic, neb dosti málo, na výletu se prodělá časem a co se vydělá na maskárním plesu, toho bude též čím dál tím méně a cvičitelové nám též nebudou pořád zadarmo cvičit a pak ty "féry" už budou též, čím dál, tím méně vynášet. Já bych rád věděl, když vezmeme budoucnost před se dle všeobecného pokračování, jak bychom asi ty dluhy a všechny ostatní povinnosti mohli platit — neb obchodník čím dále tím více utlačován jest a nebude, jak asi budoucnost ukazuje, moci též tak národní podniky podporovat a zábavy jejich navštěvovat a s dělníkem jest to asi totéž. Proto hledme počínat si rozumně a nevaluje na členy sboru našeho žádné břemeno; vždyť máme každý co dělat dost sám sebou, bychom ušáhlí svou vlastní existenci. Neb dnes na udržení větších podniků jsou třeba peníze a ty se nám už za nynějších časů špatně scházejí. Mimo toho ještě ty časté zábavy, jak vidno, unavují členstvo a jsou na úkor sboru, neb členové pro samou zábavní činnost nemohou se věnovat tomu, proč vlastně se Sokoly stali. Čím více pořádáme zábav, tím hůře pro nás. Bylo by skutečně na čase, bychom se částečně omezili. Myslím, že těch zábav bylo by dosti pro náš sbor za celý rok, jedno divadlo, maskární ples, pak tělocvičné celoroční představení z naší činnosti. Podotýkám k tomu, že to myslím ze stanoviska toho, dokud budeme v cizí místnosti; až někdy bychom byli ve svém, pak si můžeme více dovolit a přilepšit si. Miním to skutečně dobře, neb pořádají-li se divadla tří, na všech se jistě nic aneb mnoho nevydělá. Bylo by mnohem lépe, pak li se chceme častěji pobavit, bychom pořádali časem zábavu pouze soukromou, která by nám nebyla nikdy na škodu, totiž z toho ohledu, že časem se najdou mezi námi členové, kteří bývají nepřístupni jeden druhému a že v podobných zábavách by se bral vždy na to zřetel, bychom právě přátelství sobě na jevo dali a pak-li tu a tam někdy nějaké to nepravdivé slovo buď ve schůzích neb osobně se řekne, pak by se vše opět napravilo a my mohli opětně jako bratři mezi sebou svorně pracovat, též i naše činnost vůči sboru by mohla být částečně povzbuzena v podobných zábavách.

Přeji všem Sokolům mnoho zdaru v tomto roce.

F. Štengl.

V Chicagu, 6. února 1898. (Ze Sokola Slov. Lípy.) — Sotva že pero od posledního dopisu mého ošlechlo, již opět jest na mne, bych povinností své dostal a nedal podnět k poznámkám, že po dlouhé době dává Sokol Slovanská Lipa o sobě vědět svým dopisovatelem, která byla zcela na místě, neb drahný čas uplynul od té doby, kdy poslední dopis ze sboru našeho na tomto místě se nalezal. Není to sice žádný delikates, ale přece ochotně jej chci plnit a hájiti zájmy našeho sboru a odhalovati nejen dobré, ale i pochybené činy naše, k posouzení nás ostatním.

Měsíc únor byl sice kratší poměrně ostatních, přece ale učinil ve sboru našem dosti značné změny, které zde sděluji. Sbor náš čítá nyní celkem 217 členů, mezi nimiž jest 27 záslužných. V tomto měsíci byli přijati do našeho středu následující členové: Frant. Tittle, Josef Konápek, Otto Hájek a Frant. Suchý. Navržen pak jest p. František Bláha. Jelikož jsou to vesměs mladí muži, dou-

fám, že jména "Sokol" nebudou používat jen pro formu, nýbrž že zásadu naši v paměť si vstřípi a řady cvičících členů rozmnoží. Zdáli tak učiní, oznámím příště. S přestupním listem přijat byl náš dřívější člen Sokol František Kubá. Týž jest dostatečně v sokolských kruzích znám co horlivý Sokol a ihned začal s obvyklou pilí cvičit. Od sboru pak odstoupili Anton Randič a Václav Kobzina.

V minulém dopisu zmínil jsem se, jak naše mládež v hojném počtu ve cvičirně jest zastoupena. Mile mne překvapil zjev, když vešel jsem do cvičirny a spatřil, že řady žáků jsou značně rozmnoženy. Cvičitel Florian Holec s horlivou péčí je cvičí a připravuje k veřejnému cvičení a tudíž není divu, že počet vystoupil již na 84, jak mně cvičitel udal. Žákyň pak jest přes 60. Jest to skutečně rozmilý pohled na tu drobotinu, mezi níž jest mnoho tak maličkých, na které by potřeba bylo k vidění jich zvětšovacích skel. A přece si to již tak významně počíná. Z toho pokroku má celý sbor radost a jest na to hrdým, že aspoň v tomto směru kráčíme tak úspěšně v před a snaží se seč jest, by vykonal tolik, co síly jeho stačí. Dal totiž opět svolení k zakoupení nového náčiní, které by činilo cvičení dítek půvabnější a vyhovovalo pokroku času. Sbor však nejen stará se o tělesní vzdělání dítek, nýbrž i duševní. Přikročeno totiž bylo k vyučování zpěvu. Tento těžký úkol na sebe vzal horlivý sbormistr pěveckého sboru Sokol Karel Otrádovec a jenž se vyjádřil, že byl překvapen, jaké nadšení mezi dítkami pro zpěv panuje a že doufá je vycvičiti ku cti sboru a české národnosti vůbec. Jest to snaha jistě neocenitelná a volám mu k úspěšné činnosti Nazdar! Cvičení odbyvají dívky v pondělí, hoši ve středu.

Sbor náš nyní pilně připravuje se k výstavě a jak výbor oznamuje, jde vše nad očekávání dobře. Výstava pořádána bude již tento měsíc a sice od 27. března do 2. dubna a doufám, že i od jiných sborů náš Sokolové navštíví.

Masopust uplynul u nás tak asi, jako jinde a jelikož my Sokolové měli jsme v rukou začátek masopustu, nechali jsme ku konci našim buclatým Sokolkám solo! Toho ony v plné míře využítkovaly a pořádaly masopustní úterý "Kalikový ples" a jelikož měly "solo", učinily mezi Sokoly rozdíl tím, že těm "oblíbenějším" poslaly uctivé pozvání k návštěvě této zábavy, Aťsis! Ostatně zábava vydařila se skvěle a účastníci též vraceli se k domovům tehdy, když kapela Sokola Fr. Veselého poslala je ke všem "čertům" a když z kostela na DeKoven "boulevardu" zvony oznamovaly, že si mohou vyzvednouti popelec.

V neděli dne 6. března sehráli naši ochotníci krásnou hru "Rozklad", v 5 jednáních, od F. X. Svobody, pod řízením jednatele B. C. Legrose. Hlavní úloha (Douša sedlák v D.) nalezala se v rukou starého ochotníka a horlivého Sokola Jindřicha Hájka, kteron podal k uspokojení všech a dokázal tím, že jeviště jest mu druhým domovem. Rovněž ostatní účinkující pp. Petřík, Jurka, Adámek, Vaněk, Taraba, Farský, Vaska a Krejčí, pak sl. Rudišová, pí. Nováková, pí. Štajerová, sl. Smrčínová a pí. Blázková v úlohách dosti obtížných, zavděčili se obecnictvu velice a toto pak v uznání odměnilo je salvou potlesku. Litovati jest však toho, že nebyla větší návštěva, jakou tento kus a pak snaha ochotníků si zaslouhovala. Zde pak podotknouti sluší, že slova v posledním mém dopisu měla účinku a síň nebyla tentokráte koufem přeplněna. Opět jeden krok mravní.

Jak se zdá, omrzel dva naše Sokoly jednotvárný život a proto uminili si, že tomu učiní konec ne sebevraždou — ale že se ožení. Nejprve tak rozhodl Frant. Bláha. Vyvolil si žínku ze středu našich necvičících Sokolek a sice M. Houškovou. Dali si — pac a pus — a byli svoji. Toho snad mu záviděl Sokol Jaroslav Hurt a aby dokázal, že může jít mužně v před, požádal slečnu Marii Otrádovcovu, dceru našeho sbormistra, zdali by s ním nechtěla podniknout cestu do Paříže, — ona svolila a byla — svatba. Pěvecký sbor, kteréhož oba byli členy, zapěl jim několik písní a též píseň "loučení — loučení". Ku konci této písně ozval se šelest sklenic a připitek. Dnes cukrují se již v Paříži, kamž hned po svatbě odjeli. Oběma párkům dostalo se přímých blahopřání od sboru našeho, k nimž i moje buď připojeno.

Ku konci musím oznámit, že poděkoval se nám náš jednatel Sokol B. C. Legros. Poděkování podal písemně, v němž vedl si rozličné stížnosti. Tato bylo přijato a volba nového jednatele bude

se odbývat ve čtvrtletní schůzi, která bude odbývána 7. dubna. Za tou příčinou byl vypsán koukurs.

Myslím, že toto pro tentokrát jest dosti a příště opět něco ze sboru našeho sděhm. Na zdar! Bedř. Šproc, dop.

V Morrisani, N. Y., 21. února 1898. V posledním mém dopise loučil jsem se s dopisováním a napomínal nástupce, který nastoupí místo moje. A šťastnou náhodou jsem to zase já — a to prý jen proto, že se to pro mne nejlépe hodí, až na ty politické marše, s tím že mohu počkat. Ano bratři, dělejte pořád jak děláte teď, tak se nechá leccos prominout, jen když vidím, že v dny cvičební je v naší tělocvičně živo. A bylo by ještě živěji, kdybychom měli lepší teplo při cvičení, bychom časem nemuseli cvičit nastrojeni jako na Sibíř.

A teď s tou novinkou: Ve schůzi prosincové zvolení úřadníci na tento rok byli: Jan Benishek starosta, Fr. Brojer náměstek a já byl zvolen za tajemníka a jelikož jsem toho měl trochu moc, vzdal jsem se toho a na místo mne zvolen M. Bláha, fin. taj. Ferd. Benishek, pokladník Jindř. Bohmann. Za náčelníka a cvičitele prvního jsem zvolen já, za 2. cvičitele Fr. Brojer, za cvičitele žáků opět já a bratři Fr. a Boh. Brojerové co vypomahatelé, za hospodářského správce Josef Bláha.

Dne 29. ledna pořádala jednota veřejné cvičení. Navštěva byla ucházející, ale čekal jsem větší a ponejvíce od brat. jednoty newyorské, kdežto nepřišel ani jeden. Ale já vím, že oni si to nechávají snad až na naše Šibřinky, pořádané dne 19. března. Musím se pochlubit, že jednota naše usnesla se, by se dala provolání na zdejší spolky, zdali bysme si nemohli Češi morrisanští poříditi sami svoji vlastní budovu, kterou zde nevyhnutelně potřebujem pro náš hlavní základ spolků našich a to jest: pro českou svob. školu, která již se vydrží po delší čas mezi námi. Kéž by se tak stalo a to co nejdříve, bychom ještě my si mohli zaevidit ve svém a naši spolupracující pohovořit a přečíst knihy ve svém. Sám si představuji, že bychom nejnáz pořídili knihovnu a ta že by v našem stánku nescházela, raději opustit jeden kulečník aneb něco podobného, na kterém se naše mládež nevzdělává, nýbrž kazí a práci svoji a účel svůj hází stranou, jen když se může chytit něčeho takového, neboť staré pořekadlo nám praví, že mladí lidé se vždy chytí na špatného, nežli toho co je pěkného. Tu a tam se píše ohledně úmrtní podpory, když by byla zavedena, tím že by šlo Sokolstvo dolů a ne ku předu. A takhle když to bude, to bude lepší? Snad. Některá jednota, jak z poslední zprávy jednatele v. v. N. J. S. se dovídáme, dluhuje, již půl roku z minulého roku, některá platí stále, jak lhůta vyprší, již je vypořádaná. Ohledně toho již jedenkrát jednota naše napsala článek do Sokola Amerického a je to pořád snad stejné a to tím pádem, že jednoty platí za členy své poplatek k N. J. S. ze své pokladny, což by si měly již odvyknout. Já myslím, že to není tak velký poplatek. To se rozumí, když se platí za členu tady a zase tady, tak on za ty peníze, co má platit k jednotě, vydrží nějaký podpůrný spolek aneb pojišťující společnost, tak že moc málo přidá a má podporu a za 25c. měsíčně je Sokolem, kde nejméně za měsíc, je-li pilný, může 8krát cvičit. A všude na všechny strany hlásáme, že tělocvik je nám nade vše a chceme platit jednotě za jedno cvičení 3c. Já myslím, že by nebyl vyšší plat jak 80c. měsíčně se všim všudy. Dovolují si ještě jednou podotknout a otázat se některých bratřů, kteří se tak o to uchazejí, by ta úmrtní podpora nebyla, by odpověděli na onu otázku: Známe členy jednoty naší, kteří co mladí k jednotě přistoupili a kdež častokrát jak nám spisy dokazují, jen jejich přítomností jednotu nám zachránili a i snad peníze na to vynaložili, jen aby Sokol žil a na sebe nepamatovali, všechno všudy zdarma bylo děláno, jen aby se živořilo, a dnes když taci bratři chtějí k starosti ne pro sebe, nýbrž pro svoje pozůstalé nějaké si přilepšení, tak se má snad říci: jestli se vám to líbí takhle, je dobře — a když ne, tak se dejte k spolku podporujícímu! Taková má snad být teď láska sokolská! Že bysme to nemohli vydržovat, že je nás málo, ani mne nenapadá, poněvadž myslím, že by se jinak všude šetřilo, což si může každý br. sám pomyslit, když čte každý měsíc náš časopis, že věc, kterou již dávno jsme platili, platíme ji zase a to se u nás rozšiřuje více než láska bratrská. Jelikož mám na spěch, tu a tam snad jsem chybil, nebudu si brát za urážku, když mně ně-

kteří bratři opraví, ale chybu dobře promysli. Tak jen s chutí, bratři morrisanští, do toho cvičení a do té práce v ten náš společný stánek s ct. Řádem ČSPS. Karel st. ze Žerotina a ct. sborem El. P. Přemyslovna č. 27 JCD., by jsme mohli našim pozůstalým potomkům připravit lepší půdu k vzdělávání národnosti své, nežli máme teď, pakli se o ně dobře postaráme, oni na nás zapomínat nebudou. Na zdar! Fr. Chrastil, dop.

Chicago, 25. února. (Z Plzeňského Sokola.) V min. svém článku "O úmrtní podpoře" zmiňuje se Sok. J. Čermák o sboru, který ač prý byl první z těch, které proti podpoře úmrtní pracovali, nyní o zavedení podpory té jedná. Sborem tím zajisté minil Plzeňský Sokol. Návrh ten vskutku asi před měsícem byl podán, ale jelikož skoro nikdo nyní schůze nenavštěvuje, usneseno, zaslati dotazy všem členům, co o záležitosti té soudí. Odpověděla jich pouze asi polovina, a sice 84 pro a 46 členů proti podpoře: návrh ten tudíž padl, jelikož dvě třetiny členů nebylo pro návrh. — Pozoruhodné jest, že proti podpoře byli většinou bratři bohatí, snad proto, že nějaký ten dollar dát nemohou, možná též, že podpora, kterou by od Plz. Sokola dostali, nestála by jim ani za řeč. Že by úmrtní podpora byla do sboru sokolského "nepříslušná", o tom dovoluji si pochybovati, naopak myslím, že je to čistě bratrské navzájem si vypomáhati. Mnozí mladší Sokolové nepřejí si býti členy různých podpůrných spolků, jelikož tak velkou úmrtní podporu nepotřebují, nemají dosti času k navštěvování schůzí, anebo nelíbí se jim všelike obřadnictví, zavedené po většině u spolků podporujících. Možno, že úmrtní podpora, zavedená pro celou N. J. S. nebyla by výhodná, ale pro jednotlivé sbory zajisté byla by prospěšná. Že by snad i potom byli členové, kteří nepořádně by platili, neupírám, ale tolik podotýkám, že ti, kteří tak neradi platí své příspěvky a tolikrát nechají se upomínati, jsou většinou členové zámožní, kdežto člen chudý obyčejně platí správně. A pak když každý člen ví, že u jiných spolků kdyby správně neplatil, též podporu by nedostal, zajisté by raději platil správně sboru jedoumu, nežli dvěma.

O nějaké činnosti našeho sboru nelze skoro ani psát. Občas pořádáme nějakou zábavu a to je vše. Do schůze chodí členů tak málo, že obyčejně musíme hledati patnáctého členu (15 členů jest quorum), abychom mohli zahájit schůzi. Ve cvičení chodí to podobně. Starší členové přestávají cvičiti a náš "dorost" — škoda slov! Ten v klubovní místnosti ve dny cvičební nejraději hrál karty a žvýkal tabák, tak že náčelník byl nucen dát návrh, aby klubovní místnost byla ve cvičební dny zavřena. Jak se časy změnily od doby, kdy jsme stavěli síň! Tenkrát sešlo se vždy velmi mnoho členů do schůze v rozestavené síni, ač museli sedět na hromadě hlíny, prknech neb sudech, ale nyní do pěkně zařízené budovy přijít do schůze jest jim obtížno.

Místa tedy máme u nás dost: jak ve cvičiřně, tak v místnosti pro schůze. V sousedství jest T. J. Tyrš, Klatovský Sokol a sdružený v N. J. Sokol Slávský. Nemyslete, že všechny tyto sbory pohodlně cvičiti by mohly v naší tělocvičně, aniž by jeden druhému překážel, naopak jeden druhý ještě k větší činnosti povzbuzoval? Všechny tyto sbory mají tělocvičny v místnostech více méně nedostatečných a platiti nájem musí též. Přesřehováním se jmenovaných sborů stal by se z budovy Plz. Sokola skutečný ústav tělocvičný, jelikož vyhovuje všem požadavkům tělocviku a vyplnila by se touha těch, kteří Plz. Sokol založili, aby byl zaveden pouze tělocvik a vzdělání duševnímu. Potom by nebyl Plz. Sokol nucen síň pronajímat každému. Nebylo by lépe, aby se v síni Plz. Sokola každý večer cvičilo, než aby odtamtud zazníval indianský řev diváků na hru v míč? Beztoho než se síň ta zaplatí, nebude se vlastně vědět, proč byla postavena: jestli k vůli pěstování soustavného tělocviku a k ušlechtilým zábavám, nebo pro "base-ball", pěstiti rváče a podobné sportovní choutky. Neučiní-li se nějaká náprava co nejdříve, bude snad pozdě, jelikož naši jedinou snahou nesmí býti pouze síň si zaplatiti, nýbrž též našim snahám a účelům ji zachovati. Na zdar! A. V. Kalík, dop.

P. r. — Souhlasíme úplně s náhledy bra. Kalika.

Ve Wilson, Kans., dne 26. února 1898. — Pokládám za svoji povinnost, obeznámit veškeré bratry v N. J. S. sdružené s naší če-

skou osadou, tímto ostrůvkem pro snahy sokolské. Osada zdejší, přes 400 rodin čítající, sem tam promíšená některým Němcem neb Amerikánem, rozprostírá se v západní polovici okresu Ellsworth, při východní linii okresu Russell a Barton, a při jižní linii okresu Lincoln, jest tedy roztržena na rozhraní čtyř okresů, avšak dobré dvě třetiny Čechů jest v okresu Ellsworth. Hlavní středisko Čechů jest Wilson, městečko s 800 obyvateli. Čechů žije ve zmíněném městečku asi 18 rodin, jest zde řád ČSFS., katolický kostel a katolický řád, jsou zde 4 české obchody, lékárna, řeznictví, kovářství a obuvnictví mají Čechové též ve svých rukou. Rolníci vlastní mnoho tisíc akrů pozemků, takže farma o 640 akrech není žádnou zvláštností. Přijede-li cizinec sem, narazí na češtinu na všech stranách, ano mnohdy se stává, že čeština na ulici převládá. Jsem pevně přesvědčen, že kdyby Čechové zdejší byli politicky zorganizováni, že by byli zastoupeni v Ellsworth na radnici, ale jak se nyní věci mají, jsou rozdělení na kolik politických táborů a občané jiných národností z jejich nesvornosti těží a Čechové platí. Než doufejme, že mladá generace to napraví.

Z uvedených výroků zdálo by se, že půda pro sokolskou věc zde jest dosti příznivá, avšak není tomu tak, neb jest nám mnohé překážky odstraňovati. Avšak přece krok za krokem jdeme ku předu, a když ne více, aspoň mládež zdejší jsme vyburcovali z jejího klidného spánku. Ovšem, tu a tam se stává, že děva neb jun odplavou nám do moře cizoty, jinak snad ani nemožno být, neboť láska (někdy peníze) přenáší hory, ale v celku přece mohlutíme.

Nyní sbor náš stouplun ze 17 na 23 členů, též česká nedělní škola brzo vstoupí v činnost, neboť školní výbor již činí přípravy. Dramatický odbor připravuje divadelní představení na pondělí velikonoční. Z jedenácti členů, kteří jsou pod 25. rok (podle domácích stanov) navštěvuje cvičení průměrně od 6—7, ovšem co jsou přes 25 let nepodléhají pokutě. Přijdou si však z nich někteří také zaocvidit, zvláště br. starosta jest dobrým evincencem.

Sním vždy o nějaké šlechetné věci, avšak, konec konců seznám, že poměry a okolnosti jsou daleko silnější, než moje nejlepší vůle. Tak na př. na poslední den starého roku, totiž na Sylvestra, pořádalo naše městečko maškarní průvod a zakončení průvodu pod velký polní stan, který pojme asi 400 lidí. K průvodu tomu dostalo se také pozvání Sokolu našemu a pořádající výbor postavil pro nás pod stan hrazdu. Ovšem nebylo to žádné formální pozvání, aby se mohlo ve schůzi projednat, bylo to pozvání na plakátech. Pět se nás rozhodlo, že pozvání přijmeme; tři se ustrojili za šašky a dva do cvičebního kroje. Večer jsme se dostavili pod stan a několik vybraných výkonů provedli, což bylo přijato se strany Američanů s pochvalou. Než nastojte jaký byl výsledek? Když přišlo ve schůzi na přetřes, aby bylo uspořádáno veřejné cvičení, zůstali jsme, my nadšenci, ku svému překvapení v menšině.

Dne 15. února jsem byl návštěvou u T. J. Sokol Hvězda Západu, (tak se totiž druhý sokolský sbor ve zdejší osadě jmenuje), kdy odbyvali naši rolničtí bratři právě cvičení. Ve zmíněný večer bylo přítomno 10 cvičenců, pod vedením cvičitele br. B. Doletka. Z nářadí mají hrazdu a bradla, kterážto náčiní si zrobili sami. Cvičili pod obyčejnou kolnou, která jest užívána pro vozy a hospodářské stroje. Místo žiněnky měli nastlanou slámu. Žasnul jsem nad jejich sokolskou energií, neboť byl chladný večer a skulinami do vnitř dral se zima, než to jim nevadilo aby necvičili. Svlékli kabáty a boty, každý se obeplnul pásem a na povel: nastoupit! již se řadili. Upozorňoval jsem je, že nastydnou. Za odpověď jsem dostal, že již to nebude tak dlouho trvat a budou ve své pohodlnější cvičárně. Mají asi \$220 v pokladně, síň bude stát mimo jejich práci a pozemek, který dostali zadarmo, asi \$800. Za zbývající dluh rozeberou mezi sebou akcie. Byv požádán, bych jim sestavil cvičební rozvrh, s radostí jsem vyhověl. Někteří již cvičí sklopku dosti ladně, též výkony tahové a švihové jim pokračují. Když bylo po cvičení, šli do světnice se ohřát a pohovořit. Při rozchodu jsem jim ještě kladl na srdce, by byli svorní a vytrvalí, jak byli až dosud, že zdar jich nemine, což mně bylo slíbeno; napotom otřáslou vzduchem "na zdar!" a rozešli jsme se. Bližší byli pěšky, vzdálenější na koních. Já odebral se s hostitelem svým též na lážko, ale usnouti jsem dlouho nemohl, byv rozrušen radostným uspokojením, nad pokrokem sokolské věci zde, viděť ten náš dobrý venkovský lid, kterak lne k té naší milé mateřštině, ne-

moha se ubrániti té myšlence, že až ve městech naše další pokolení splyne do neúprosného proudu, že ještě čeština bude zde dlouho se ozývati: Hlavou vířily myšlenky, kterak by bylo možno strhnout do víru národního nadšení celou zdejší osadu, uspořádáním společného veřejného cvičení, bychom postavili na cvičišťě aspoň 3 družstva. Co soudíte o tom, bratři? Obětoval bych se pro tu věc až do krajností. Na zdar! V. Hubálek, náč.

Cleveland, O., 2. března 1898. — Princ Karneval skončil tedy už slavnou pouť každoroční kolem světa a s masopustem končí se též činnost mnohého spolku — aspoň pro zimní období. Leč sokolské sbory neznají přestávky a proto ani přísný katolický púst nemá vlivu na jejich činnost. Ovšem, když každý společek pořádá masopustní zábavy, proč by zůstal náš první národní spolek pozadu? Zvláště když pozemskými statky není ani tolik nadán, jako poslední křesťanská fara. Leč o zábavách zmíním se později. V první řadě dlužno uznati přátelské styky mezi zdejším Smiš. pěst. sborem "Hlahol" a našim sborem Sokol Čech, z nichž vytrysklo pro nás vyznamenání a pro Smišený pěst. sbor Hlahol nejvyšší uznání. Snaživý cvičitel Hlaholu pan Antonín Machan složil totiž ku počtu sokolské Sokolský pochod, který se členstvem Hlaholu naocvičil a při sylvestrovské zábavě jako první číslo přednesl. Sokol "Čech" nemohl odměnit přizeň tu, tak veřejně projevenou jinak, než podáním kytice horlivému skladateli, aby upřimně oity sokolské, jež z vděčnosti k němu chováme, aspoň tímto skrovným způsobem byly vyjádřeny. Vedle této čestné zmínky dlužno však v pohutě jaksi době uvnitř našeho sboru vzpomenouti bratra, který po řadu let byl a dosud je sloupem Sokola Čech. Tim jest a zůstane přes odchylné mínění různých ctižádostivců. Mnohý bratr ví, koho myslím, leč veřejnosti dlužno vysloviti jeho jméno: je to náš milý starosta br. A. C. Petraš. Každý z nás i veřejnost zdejší dobře však ví, že pikle, jež potají se proti tomuto bratru Sokolu kuji, vyrostly ze semene jakýchsi nedozrálých dobrodruhů, také prý Sokolů, jež k nám vtr zavál, ale brzy odvál. Na ctižádostivce se snadno působí frásovitými řečmi, ale bratr starosta nedal nikdy na fráze nic, on není nikdy ctižádostivým. Kdo vzpomene dob, kdy sbor byl v nouzi, ten nemůže hoditi kamenem po skromném starostovi, jenž potřebné věci opatřil svým namáháním. Tim jest dosti řečeno o jeho zásluze a nechci ji prodlužovati dále líčením jakým způsobem jedná on s mladým Sokolstvem — je známo, že naň mnozí pohlížejí jako na tátu Sokolstva.

Zmíniti se musím o veřejném cvičení, které uspořádal sbor vianoční odpoledne, aby pochlubil se poctivou prací sokolskou. Dlužno však litovati, že přátelé Sokolstva našeho nesúčastnili se v počtu plnějším, neboť vstup byl do místnosti volný. Určený čas, který byl ustanoven, musel býti prodloužen za tou příčinou, že mnozí cvičenci a žáci nedostavili se v čas. V předu s náčelníkem žáky bylo viděť nastupovati v hořejší místnosti. Jak krásný pohled na tuto řadu! Obecenstvo zraky upřenými na tento dorost s dychtivostí očekávalo kdy začne. Cvičení zahájeno prostocvičky, které obecenstvu líbilo se nad očekávání. Pak následovalo cvičení na nářadích. Zvláště líbila se četa cvičícího sboru, která ukázala svůj pokrok v minulém roce. Po cvičení skončeném rozdány ště drovečerní dárky v úhledných košíčkách, nejprve malým, pak i Sokolům. Večer rozvinula se veselá zábava. Ples přilákal velmi četnou návštěvu, že místnost byla obecenstvem naplněna.

Přikročím k velkému maškarnímu plesu, jež sbor uspořádal dne 7. února, šibřinky "Podsvětí" nazvané. Rozepsati se jest mi nemožno, ale sdělím jen hlavní. Dvorana honosila se krásnou a nádhernou dekorací, i část hvězdnatých nebes se tu nacházela. Tak kdo jen vstoupil, cítil se býti jako na kraji v nebi. Vrhání barevných světél vyjímalo se znamenitě. Nikdy co místnost tato stojí, nebyla tak navštívena jako tenkrát. Co bylo toho příčinou? Těch 14 "premií" anebo ten název "Podsvětí" anebo výtečna pověst sokolských šibřinek. Myslím, že ponejvíce účinkovalo přitažlivě na masky těch 14 premií. Není se co divit, neboť bylo 14 krásných cen, které byly rozděleny, šest pro dámy, šest pro pány, dvě komické a dvě skupinové. Porota sestávající z pěti pánů rozhodla po dlouhém a obtížném namáhání, takže každá maskující osoba byla uspokojena. Po rozdání premií rozvinul se veselý rej v celé místnosti, tak že i cizinci se líbila tato naše zábava.

O merendě, kterou sbor pořádal na masopustní úterý dne 22. m. m., nebylo mezi taškařicemi Sokoliky nouze o veselí, třeba že se loučili s masopustem. Návštěva byla četná, masek dostavilo se dosti. Sedláci sešli se v hospodě u velkého sudu, kdež se bavili a taškařili, totiž veselili celou společnost. Co se týče finančních poměrů, náš sbor si stojí dosti dobře, obzvláště po těchto dvou zábavách, takže jsme si mohli uplatit \$500 dluhu na Sokolovnu. Sokolové, vzdávám vám díky za vaši ochotnost k práci při těchto zábavách.

Cílý ruch v našem sboru se rozvinul, takže více členů navštěvuje cvičení, stará garda pomalu se ukazuje, takže jest vidět více lásky, více činnosti mezi Sokolstvem.

S radostí pohlížím na náš odbor trubačů a bubeníků, jaký vzali převrat ve svých schůzích, jak krásně jim to sluší, když jednájí česky.

Výbor majetku, který pozůstává ze tří členů, zasluhuje napomenutí, aby uznal svou nedbalost na mnohých místech. Protož doufám, že si tohoto povšimne a napraví co zanedbal. Zábavní výbor, který je dosti pilným, zasluhuje gratulaci za jeho namáhavou práci poslední čas.

Dále se chci zmíniti o našich stejnokrojích. Menšina členů sboru našeho mají stejnokroje, ale když se pořádá nějaká vycházka sborová, tu jich přijde ještě méně. Sbor by na to měl hledět, by každý člen si mohl opatřiti stejnokroj. Vskutku jest to smutný pohled, když sbor čítá přes sto a padesát členů a jen čtyřicet se jich účastní v kroji při veřejných vystoupeních. Vim, že mnohý stejnokroj má a že se za něj stydí. Proč jest takový Sokolem a proč hlásí se mezi řady sokolské? Jsem přesvědčen, že mnohý se dá ke sboru, že ani neví co "Sokol" znamená. Mnohý se dá ke sboru jen skrze ty zábavy.

Musím se zmíniti o té naší klubovně jak pokračuje. Pamatuješ si čtenáři, že jsem se zmínil o této místnosti již několikráte. Místnost krásná a stejní Sokolové ji navštěvují. Jak rád bych viděl, by tato místnost spravovala se dle pravidel. To jest vše těžko splnit, však jednou snad se přání to vyplní. Se sok. Na zdar!

Frank J. Novotný, dopisovatel.

V Chicagu, 2. března 1898. — Jak v minulém dopisu jsem podotkl, podávám tuto zprávu z výstavy (bazáru), pořádané českými spolky na severozápadní straně ve prospěch naší síně T. J. S. Čechie. Veškeré tyto sbory spojily se v jeden celek s námi a podporovaly výstavu po celou dobu trvání s upřímnou, vlasteneckou obětavostí. Milodary od sborů i jednotlivců byly zasilány ke sboru a tam vystaveny. Jednu myšlenku měl každý, totiž aby se výstava vydařila co nejlépe, by se mohlo něco odevzdat na starý dluh na této budově lpící. Předem vzdávám veškerý díky ct. sborům, které tuto výstavu tak čestně zastupovaly, dále všem milodárům, kteří přispěli svou hřivnou a i celému obecenstvu, které tuto výstavu tak čestně navštěvovalo. O 3. hod. odp. 13. února zahájil slavnostní řečí otevření výstavy cvič. Sok. Kotek. V řeči vyličil obecenstvu celé trvání T. J. S. Čechie od začátku až po nynější dobu, podotkl zároveň pravý význam co jest Sokol a jaký cíl a směr má. Že obecenstvo porozumělo pravý význam jeho řeči a s tím též souhlasilo, dalo na jevo tím, že při ukončení řeči spustilo hlučný potlesk. Na zdar Kotku Tobě, neb pracuješ jak theoreticky tak i prakticky! Na to následoval hudební koncert, řízený p. kap. J. Votavou. O 7. hod. večerní obdíván byl prostoecik krátkými tyčemi, skupiny na bradlech, cvičení na koni na šif a mramorové obrazy, vše od st. veteránů T. J. S. Čechie. Na to následovala volná zábava. — 14. února o 7. hod. večer: 1. Přednes na piano a housle od br. a sestry Potůčkových. 2. Přednes na kytaru a mandolínu, přednesli bratři Vodičkove. 3. Přednes na piano se zpěvem, přednesla sl. Fričova. Na to následovala nenucená, volná zábava. Dne 15. února o 7. hod. večer: 1. "Kožičina pro kočku", přednesli Sokolové J. O. Kovářik a J. Altman. 2. Vystoupil co český "Herman" s jeho kouzelnými výkony. 3. Komický výstup "Studenti", přednesli Sokol J. O. Kovářik a J. Altman. — 16. února o 7. hod. večer: 1. Hrazda, kůň na děl a skok útokem, vše 1. četa T. J. S. Čechie. "Kronžení kužely", Sokol náčelník J. Anděl. Na to následovala volná zábava. — 17. února o 7. hodině večer: 1. Cvičení prostná s tyčemi, Sokolky T. J. S. Čechie. 2.

Báseň "Tři doby země české", přednesla pi. Bohumila Stejskalová; při ukončení básně byla hlučným potleskem od obecenstva odměněna a zároveň jí byly podány dvě krásné kytice, jedna od zástupců veškerých sborů v této výstavě zastoupených a druhá od neznámé osoby, která nechtěla nejspíše býti jmenována. 3. Kůň na šif, Sokolky. 4. Bradla, Sokolky. Na to volná zábava. — 18. ún.: 1. Cvičení prostná. 2. Skupiny. 3. Cvičení na nářadí. To vše provedli žáci T. J. S. Čechie. 4. Divadelní představení "Dvounohá myška", taktéž žáci T. J. S. Čechie. — 19. února: Maškarní ples, při kterém bylo rozdáno 20 užitečných cen mezi masky. V neděli 20. února k ukončení výstavy byly zápasy, které musím též popsat. Vítězové vyšli ze zápasu pánů krejčích p. Zámečnick 150 hlasů a odměna živá koza; z pánů hostinských p. Hrdlička, 112 hlasů, odměna kamenný sirník v podobě stromu; z pp. hudebníků p. Votava 67 hlasů, odměna krásné housle; mezi předsedy spolků p. Kandlík 160 hlasů, odměna uměle zpracovaný košík a palička. Nejoblíbenější pán na sev. záp. straně, p. Pelikán, 156 hlasů, odměna krásný obraz. Nejoblíbenější dáma sl. Hubkova, 162 hlasů, odměna stříbrná konev. Nejoblíbenější Sokolka sl. Meškanova, 301 hlasů, odměna sokolský odznak. Z pp. obuvníků p. Lutovský 172 hlasů, odměna živý vepř, z pánů "politikářů" pan Jindřich 180 hlasů, odměna kamenný, krásně zpracovaný džbánek. — Pak byla výstava krásně a důstojně skončena. Popsal jsem to vše a to proto, aby se vědělo, že zde na naší straně ještě nevyznela myšlenka národnostní, neb tímto všim se podporoval podnik ve prospěch budovy T. J. S. Čechie a s ním zároveň podnik vlastenecký. Volám všem Na zdar!

Co nového u sboru našeho? Máme zle nyní krásně zpracovaný kůželík, který jde z místnosti hostinské až přes celou tělocvičnu. Jest to nyní krásná zábava v tělocvičně. My cvičíme v tělocvičně a nahoře se koná o sto šest (musím podotknout, že kůželník jest as 10—12 střeoviců nad námi, táhnoucí se při jedné straně tělocvičny. Obědněn jest z té strany do tělocvičny ástřevicovým bedněním, by některá ta šelma koule nevjela některému cvičenci do vlasů. Zábava krásná, znamenitá, ku př. cvičíme skupiny na některém nářadí: cvičitel velí "první čtyři!" "Sedum!" ozve se hlas nahoře od stavěče kůželek a smíchu je všude dost, jak od nás ve cvičárně tak i od těch, kteří koulejí. Nám je hej, ale co ti žáci? Ja jim říkám nováčkové jako u vojska. My jsme už ostřílení, ale co oni, to hromobiti, než tomu uvynou? Ale musejí, co platno? Co tomu říkáte tam u vás v New Yorku? Můžete se s nečím podobným pochlubit? Rád bych slyšel od vás úsudek o této věci. Příště neopomenu podat zprávu zase nějakou a tak zajímavou.

Nyni u 1. družstva cv. členů se to trochu hýbe ku předu, seznal jsem to o výstavě při cvičení jejich. Cvičili dobře dle mého náhledu, ale jedno mi bylo hádankou, to jest toto: Po cvičení se seřadili a vzdali čest (salutovali) dle tureckého (se mně zdá) způsobu, totiž pravá ruka se vzpaží a pak od lokte vodorovně se spustí na čelo dlaní obrácené k obecenstvu. Rád bych věděl, co to má za význam. Dost dlouho jsem u Sokola, ale neviděl jsem cos podobného ani o tom neslyšel, pročez prosím, zdali vám v N. Yorku u Nár. Jed. Sok. to bude vhod, o vysvětlení.

Co se týče Sokolek, cvičí jednou v týdnu ve čtvrtek, cvičitelem jest Sok. Kotek. Není jich mnoho, ale přece ostal z nich věrný počet těch, které podporují snahy tělocviku i zároveň své národnosti. Cvičily o výstavě krásně a také i daly obecenstvu na jevo, že podporují tělocvik a zároveň že nezapoměly na svoji národnost českou. Bych rozepisoval se o výsledku výstavy, není třeba, jest jen nutno podotknout, že výstava se zdařila skvěle a bude se moci něco z výtěžku uhradit. Na zdar! A. S r š e ň.

Detroit, Mich., 2. března '98. — Dnes není o jiném slyšet a denní listy přeplněny jsou jen o přípravách k válce se Španěly. To rozproudivo našemu účetníku br. Kravolí tak tu vojanskou krev, že dne 23. m. m. zmizel a jest ten tam. Soudíme, že se nemohl již dočkat (ač má četnou rodinu) a plul proti nepříteli. Někteří nám to závidí, že máme takové udatné členy, ale přec si nepřejeme, aby jeho hrudský kus více bratři následovalo.

Sbor náš pořádal dne 19. února maškarní ples, který podle úsudku starých Čechů detroitských byl jeden z nejlepších. Musím se přiznat, že jsme při něm velmi málo získali, však přece utkví v paměti každému, který byl přítomen, ten pěkný večírek, kterého

se mu dostalo u Sokola Podlipného, neb pořadající výbor přičinil se, aby vyplnil co slíbil, a síň se svými tropickými stromy a divochy všeho druhu, překvapila každého. Pěkných masek se dostavilo hojnost, ale co bylo osm cen, které byly rozdány nejlepším maskám, když aspoň 50 si je zasloužilo? Výbor přislíbil, že příště dostane každá maska jednu a ty nejlepší po dvou. V naší příští schůzi má být naloženo s některými bratřimi dle stanov pro neplacení příspěvků. Je to smutná věc a já doufám, že oni bratři na to nedají dopustit, neb sbor po celou dobu špatných časů každému počkal, který platit nemohl, a teď, když zas pracujeme a časy se lepší, měli bychom se za to odměnit splácením svých dluhů.

Dramatický odbor Sokola Podlipného pořádá dne 6. března divadelní představení "D. S. fraška" o třech jednáních, aneb "Tři hodiny smíchu". Divadlo řídí br. Sokol Fr. Masák, který je skutečně v oboru tom pravý mistr. Až nám někdy pořádně vyhubuje, milerádi mu odpouštíme, neb víme, že to tak zle nemyslí — no, vždyť máme každý nějakou chybičku. Výbor očekává hojnou návštěvu, neb ona fraška musí rozesmát každého, i to naše zakaboněné počasí.

Naše pořadové cvičení bylo vždy jednou za měsíc a připadlo na neděli, obyčejně se jich polovina nedostavila, i vymlouvali se, že když musí celý týden pracovat, že chtějí mít neděli pro sebe. Co dělat, aby se každému vyhovělo? Když druhá polovina si přeje cvičit v neděli! Sbor tedy rozdělil je na dvě a — to se osvědčilo. Teď nemá žádný výmluvu a každý pilně navštěvuje cvičení.

Těž se musím zmínit o dobrodružství, které se přihodilo jednomu br. Sokolu, když se navracel z naší soukromé zábavy domů o Sylvestru. Nevím jak se to stalo, že br. ten přijel do zábavy na kole a domů ho nesl na rameně, snad mu bylo toho železného oře líto, že by mohl někde klopýtnout v tak pozdní hodinu, anebo ho neměl na ostro okovaného. Kde se vzal tu se vzal anděl strážný, který bez milosti odvedl ho na policejní stanici, kde se celá příhoda teprv rozluštila, neb byl poznán co bývalý hostinský v okolí tom známý a propuštěn na svobodu. Byl bych si přál vidět to radostné doma shledání s jeho rodinou. Snad byl sebrán, že neměl s sebou svítilnu, když nesl kolo přes rameno! Na zdar!

Ant. Šusterka.

V Praze, Neb., dne 2. března 1898. — S potěšením mohu sbратřeným sborům oznámiti, že sbor náš pokračuje zdárně ku předu a to od té doby, co jsme přistoupili k Nár. Jed. Sokolské. Hoši se tuží a cvičí se pravidelně dvakrát týdně. Vždyť pojedeme na závody do Omahy příští leto, a tam se musíme vyznamenat, alespoň odnésti první cenu.

Náš sbor, mimo tělocviku si vzal též za účel pořádání divadel. Divadlo pořádané Sokolem minulý leden se všeobecně líbilo, neb jsme sehráli veselou frašku, nad očekávání zdařile. Návštěva byla slušná, ale mohla být ještě lepší, což doufám, že se stane podruhé.

V masopustě jsme opět pořádali velkolepý ples maškarní, který vydařil se v každém ohledu — finančně, takže jsme ihned koupili celé divadelní jeviště od podílníků.

Co jinde v českých osadách nemají, máme snad u nás, a to jest vyučování tělocviku v obecné škole třikrát týdně, ve třech vyšších třídách. Úkol ten na sebe převzal náš neunavný Sokol a starosta, br. Dr. Pecival a oznamuje, že žáci se činí znamenitě. Vychováme tedy mladé Sokoly, kteří jak doufám, budou někdy sloužit naší velké československé osadě ku cti a prospěchu. Dlužno podotknouti, že bratr Pecival má velikou zásluhu o rozkvět našeho sboru.

Na zdar!

Anton Kašpar.

V New Yorku, 2. března 1898. — „Hospodář a výměnkář“ aneb „Kroesus na vsi“ jest název divadelního kusu, který předvede nám na prkna svět představující náš dramatický odbor v neděli 6. března t. r. v Sokolovně. Že nás naši ochotníci zase na chvílku, aspoň v duchu, uvedou mezi ten náš bodrý lid venkovský a že se přičiní, aby nám ty dvě nebo tři hodiny co nejlépe zpřijemili, o to se nemusíme starat, za to bychom měli hledět odsloužit se jim hojnou návštěvou.

Skála na dvou dlouhých letech pod Sokolovnou jest již odklizená, však obtíže s odklizením skály na krátkém lotu jsou značné a tím také rozpočet původně stanovený značně vzrostl, však doufá-

me, že peníze vynaložené na toto nové zařízení nebudou obětovány marně, a že všechny nové místnosti budou nám velmi užitečné.

Nevím, čím to je, že schůze jednoty jsou tak brzy odbyty, pa-trně jest asi ušetřeno mnoho zbytečného mluvení a za to se více jedná.

Tihle Pepikové mají přece z pekla štěstí! Tak zase si na ně vzpomněly Příznivkyňe a ženy Sokolů, že prý je 19. března oslaví a pozvaly si nás, abychom prý jim je pomohli oslavovat. My ovšem slíbili, že půjdeme všichni do jednoho, ale nevím, zdali to splníme. Příznivkyňe si vzpomněly na Pepíky, ale pamatují tím na Sokolovnu, proto my nezapomínejme!

Výbor pro přednášky zadal neděli 20. března pro přednášku, a Sokolové by se měli této i všech přednášek vůbec více účastňovati, nežli až posud. Obyčejně vidívám více Ne-sokolů v přednáškách, nežli Sokolů. Či jest jim milejší darba, pinagl, taroky, nežli něco zábavného a poučného poslouchati?

To samé jest se cvičením. Některý by rád šel, ale takhle kdy-by jej tam donesl a proto se raději posadí ku kartám, jiný by také rád šel cvičit, ale nemůže, protože — nechce a když by konečně chtěl, pak jest zase už pozdě, pak teprve opravdu nemůže. A tak máme výmluvu na výmluvu, až pak přijdeme k náhledu, že jsme pro malichernou zábavu propásli mnoho užitečného, nám prospěšného a místo toho holdujeme spíše tomu, co nás mravně i hmotně ničí.

V neděli dne 3. dubna 1898 pořádá Těl. v Nem. Podp. Sbor Dívka a Paní ve prospěch Sokolovny zábavu, spojenou s divadelním představením a solovými výstupy. Ještě nás pozvání sice nedošlo, však tímto upozorňuji bratry již nyní, aby snaživým děvčátům a paním se hojným účastenstvím za jejich namáhání odměnili. Jest to opět ve prospěch Sokolovny.

Málem bych byl zapomněl na Šibřinky a jejich Dozvuky. O Šibřinkách jsme se opětně přesvědčili, jak naše prostranná místnost jest pro zábavy podobné přece jenom příliš malá. Co se programu týče, ten byl velmi zajímavý a pěkně provedený cvičitelským sborem. Příznivkyňe naše provedly živý obraz, znázorňující boj Kubaneč se Španěly a zakročení Strýce Sama, začež odměněny potleskem. Též cvičitelský sbor za provedení živých soch a sousoší sklizel salvy potlesku. Obraz první „Běh života“ se líbil nejvíce. Na zdar!

Alois Bohdanecký.

V St. Louisu, dne 3. března 1898. — Jest mi tentokrátě pođiti se smutnou zprávou ze sboru našeho. Právě dnes jest tomu měsíc, co se na věčnost odebral bratr náš, Vojtěch Strnad ve Fenton, Mo., as 16 mil od města, kde dlel k vůli svému zdraví; zemřel na souchoťiny. Úřadníci sboru a Vlasty doprovodili zesnulého do Saint Louis ku hrobu. Bratr Strnad byl více členům dobře znám, zvláště oněm, kteří se účastnili loňského pěšího výletu do F., kdež on tak dobře s námi se bavil a milerád sobě zapěl, neb byl dobrý pěvec. Pro jeho bodrou povahu byl u nás oblíben a proto tím více želíme ztráty jeho. Budiž mu země lehká, i věčná naše paměť zachována.

Zavedení, resp. jednání o podpoře v sokolských sborech počíná silně hýbat myslemi mnoha jednotlivých pisatelů, podávajících své o tom náhledy. Co se mne a tuším, silně většiny členů našeho sboru týče, tu, ač nějaké peněžní podpory u nás nestává, nejsme proto, by byla podpora jakéhokoliv způsobu v N. J. S. zaváděna, a když již snad některé sbory si jí přejí, nechť co taková nemá pranic co činiti s ústředním tělesem Sokolstva, nechť jest to odbor takové jednoty. Pak ale bude snad starost veškerá i práce soustřeďovati se kolem zisku a kam že poděje se potom zásada zakladatelů našich, kde zbude nám větší ba hlavní čas ku pěstování naší myšlenky? Máme zkušenost z let minulých jak podpora v sokolských sborech se osvědčila, a dnes, kdy stává více i menších podpůrných jednot, ku příkladu „Táborité“ a jiné, pokládáme za holou zbytečnost přetvořovati naše tělocvičné jednoty v podpůrné jednoty. Že by se tím rozmnožily řady naše, nevíme, zda více, než dnes se rozmnožují řady oněch podpůrných spolků a proto sledujme účel náš aspoň tak, jak na Sokoly se patří, a zajisté že tím získáme více na přízni i členstvu veškerých Čechů v Americe. Jako ku příkladu zde v Saint Louis, nebudeme-li sobě hleděti svého zájmu o vše sokolskou, zajisté že s ochotou se vyskytne živel jiný, (již se vyskytnul ve způsobu evangelického českého pastora) který všemožně bude se starati

o to, by břímě naše zjednodušil a tak nám dal více času ku pěstování zájmů jiných. Ano, jest zde již zjevno, že onen pán nechtí se ani bourati to, co jsme byli již s velkým namáháním zbudovali, nechtí se kaziti nejmladší haluzky na pni stromu našeho, a my, nebudem-li dosti bděti a na nejbystřejším stěhu, můžem brzy litovati tak vlažného našeho pojmání úkolu tak vznešeného, jaký pěstovati máme. Jde zde o bytí naší tělocvičné školy, neb dnes i tělocvik má býti zástěrkou a vnadidlem pro dítky, aby odluzovány byly ze školy soustavně do sektářského tak zvaného „Bethlemského kostela.“ Neviníme dítek, neb ony, ponechány jsouce samy sobě, jdou tam, kde obrazotvornost jejich jest více drážděna, kde vnímavost jejich jest „bavena“, kde jest jim uměle připraven příjemnější pobyt, — do kostela, neb slovo to má v sobě pro dítě vždy jakýs vábívý význam. Hlavní, a celá vina za podání práce podobného živlu spočívá na rodičích. Necht hanbi se takový také „Sokol“, který na místě dříve tělocvičnou školu navštěvující, dítky své posílá do kostela, při tom se chvástaje, že je muž svobodomyšlný a pokročilý, jsa zároveň čelným členem Č. S. P. S. Ovšem, svobodomyšlní Češi zde napřed postarali se o postavení kostela a tudíž jest na místě starati se i o jeho návštěvu. Česká svobodomyšlná nedělní škola se zde neudržela, a nyní, když je vidět, jaký bolák na té svob. obci zde roste, chtějí jej léčiti založením nové nedělní školy, při tom na ty největší pokrytce a ramená se si hrajíce. Máme vždy více úcty před zásadním katolíkem, než před podobnými národními boucharony a pokrytci. Zmíněný pan pastor navštívil několikrátě naši tělocvičnu, (nu a proč by ne, vždyť bratr náčelník jej ještě pozval, by zas, až bude mít čas, se přišel podívat) maje na zřeteli seznaní chování Sokolů samých vůči němu; tu však kde který jeho známý si s ním pohovoří, třeba ze řádu a s ním se bratříčkuje. Nedivme se pak, že s druhé strany jest tato známost důkladně zužitkována. Výmluvou mnohých je, že tam posílají své dítky, by se naučily česky a že v neděli není kdo by je opatřil tak, by nepřišly k úrazu. Toť, táta musí do hospody, hrát karty atd., aby po celotýdňní práci se zotavil. Kruh rodinný? ten není vše. A česky učít? to přece nebudete chtít, by některé dítko, dříve navštěvující českou svobodomyšlnou školu, učilo svého tatínka česky? ! Pokračujeme.

Vývod z tohoto vidíme ten, by sbor náš pořádal časté poučné přednášky a poučoval jak ten drahý nám dorost, i bratry členy, by pořádaný byly volně besedy ve prospěch věci naší, ve prospěch nás všech.

Selský ples „Vlasty“ 19. m. m. uspokojil odbor náš úplně a má naději na dobrý finanční výsledek.

V neděli, 6. března uspořádána bude sborem našim přednáška, první to po delším zas odpočinku. O programu zmíním se příště.

Divadlo „Lumpáci Vagabundus“ ze 6. února sehráno v pravdě znamenitě a návštěva byla nad očekávání hojná; morální i hmotný výsledek jest zabezpečen. Toto bylo první divadelní představení za sezonu, které se nepotkalo se schodkem.

Na den 27. března připadá nám veřejné cvičení; ono nám býti má tím, čím N. J. S. jsou závody, vzpruhou, agitaci, sbratřením; jsem pro to, by byly vstupenky členům dány volně; a proč by ne? Vždyť se jich několik set pošle volných na veškeré německé turnery, by se přišli podívat na naši školu a na nás. Členům má být poskytnuta příležitost obcovati veřejnému cvičení, neb to jest pak dobře agitovati pro školu.

Dne 18. února uspořádáno pořadové cvičení, dle vyzvání bratra náčelníka v „S. A.“ a moc-li že se nás dostavilo? Mimo cvičicích pouze 3, tedy nás bylo dohromady 29. Doufejme, že příští, které se bude odbývat 18. března, bude četněji navštíveno. Ku větší vřornosti volám Na zdar!

Sokolům v St. Louis, Mo.

Sloužím všem br. Sokolům k vědomí, že pořadová cvičení se odbývají každého měsíce v pátek večer (vždy po druhé schůzi sboru) od 8 hod. do 9, pak budou vždy uspořádány téhož večera poučné rozmluvy o tělocviku, jakož i jiné debaty.

Pravidelná cvičení členů jsou v úterý a v pátek od 8.15, v neděli ráno volně. Veřejné cvičení se připravuje na den 27. března t. r. Na zdar! Vác. K. Tříska, náčelník.

Finanční výkaz N. J. S. od 1. února 1897 do 31. ledna 1898.

Příjem.

Příspěvky a zápisné sborů*).....	\$2157.52
Za různé knihy.....	6.11
Za Úvahy a řeči Dra. Tyrše.....	2.75
Polovice výtěžku o závodech župy Vých. v L. I. City.....	83.56
Předplatné na Sok. Am., za čísla jednotlivá a za oblásky..	180.39
Úroky z bondů.....	12.00
Splacená část zálohy na náčelní.....	30.00

Úhrnem\$2472.33
Hotovost z min. úč. r... 370.02

Úhrnem\$2842.95

Vydání.

Za Sokol Americký s výpravou, známkami atd.....	\$1428.65
Na župní závody v L. I. City a v Chicagu.....	133.75
Na denní školy tělocvičné.....	150.00
Záloha na náčelní.....	60.00
Poštovné atd.....	15.75
Tiskopisy a pod.....	20.75
Různá vydání.....	10.55
Služné.....	130.00
Odvedeno ú. v. župy Východní.....	1.20
Sokol Pražský.....	43.29

Úhrnem\$1993.94

Příjem.....	\$2842.95
Vydání.....	1993.94

Zbývá hotovost.....\$849.01 v dluhopisech a na bance i v rukou pokladníka.

*) Podrobný výkaz příště, až srovnán bude konečný počet členů všech sborů.

Příjem a vydání N. J. S. v měsíci únoru 1898.

Příjem.

1. T. J. Sokol v East Islip za IV. 97.....	\$ 3.70
2. Čes. Am. Jed. Sokol v St. Paul dopl. za II. 97.....	.40
za III. 97.....	7.50
spl. na IV. 97.....	4.50
3. Těl. Jed. Sokol v Little Ferry dopl. za III. 97.....	1.00
za IV. 97.....	3.00
5. T. J. S. Český Lev v Oxford Junction dopl. za II. 97....	.78
za III. 97....	3.50
spl. na IV. 97....	2.22
T. J. Sokol v Milliganu dopl. za III. 97.....	2.40
za IV. 97.....	10.10
T. J. S. Bohemia v Bohemii splácí na zálohu na nářadí ..	10.00
7. T. J. Sokol v St. Louisu dopl. na I. 97.....	9.70
spl. na II. 97.....	30.30
Ant. Vašina v Prague předpl. na S. Am.....	2.00
T. J. S. Podlípny v Detroit za IV. 96.....	13.60
spl. na I. 97.....	11.40
Za 1 číslo Sok. Am.05
Těl. Jed. Sokol v New Yorku za IV. 97.....	94.10
13. Sokol Chicago v Chicagu za IV. 97.....	22.20
17. T. J. S. Tyrš v Chicagu taktěž.....	15.30
23. T. J. S. Buřivoj v Detroit taktěž.....	10.30
26. T. J. Slovan, Fil'a taktěž.....	4.00
přepł. na I. 98.....	.20
28. S. J. Malý v Chicagu na knihy.....	.14

Úhrnem\$262.39
Hotovost z minulého měsíce.. 849.01

Úhrnem\$1111.40

Vydání.

23. F. Lierovi za 3400 výt. Sok. Am. pro únor s výpravou a známkami	\$98.90
Příjem	\$1111.40
Vydání	98.90

Hotovost na příští měsíc... \$1012.50

Jos. Říha, jed.

Zpráva T. J. Sokol v St. Louis, Mo. za rok 1897.

Příjem ve schůzích sborů.

Měsíční příspěvky od členů	\$511.35
Vkladné od nových členů	14.00
Došlé sbírky od výboru	24.25
Splacené dva dílce od N. S. Č. S. P. S.	175.00
Od výk. výb. N. J. S.	50.00
Různé příjmy	40.25
Výtěžek ze zábav	214.42

Úhrnem

Úhrnem	\$1029.27
--------------	-----------

Vydání.

Cvičiteli tělocviku	\$540.00
Služné a vydání úředníků	66.78
Poplatek Nár. Jed. Sok.	120.00
Na česko-svob. školu	12.00
Náčinní tělocvičné	72.08
Na knihovnu	78.25
Různé vydání	91.35
Poplatek župě	15.11
Doplatek schodku zábav	78.55

Úhrnem

Úhrnem	\$1074.12
--------------	-----------

Úhrnný příjem

Úhrnný příjem	\$1029.17
„ vydání	1074.12

Schodek v pokladně

Schodek v pokladně	\$44.85
--------------------------	---------

Sbor dával všech zábav za rok 15: Jeden maškarní ples, devět divadelních představení, jeden selský ples, jedno veřejné cvičení, dva výlety, jedno veřejné cvičení žáků. Mimo toho dva pěší výlety (16 a 15 mil).

Všech členů dle poslední zprávy 145.

Cvičících členů je 36.

Žáků cvičících ku konci roku 105.

Dívek cvičících ku konci roku 87.

Zpráva výboru správního z tělocvičny, od 1. února do 31. prosince 1897.

	Příjem.	Vydání.
Únor	\$927.20	\$ 807.05
Březen	970.75	859.61
Duben	569.04	133.05
Květen	396.85	276.11
Červen	320.75	1111.11
Červenec	65.65	195.40
Srpen	210.00	107.60
Září	50.00	293.50
Říjen	452.40	367.33
Listopad	511.00	224.35
Prosinec	907.05	1312.31
V pokl. min. roku	142.10	

Úhrnem

Úhrnem	\$5522.79	\$5588.42
--------------	-----------	-----------

Schodek v pokladně \$65.63

Rozvrh příjmů.

Od jednatele dle zpráv	\$3,361.40
Od sběracího výboru	144.29
Od výk. výb. Nár. Jed. Sok.	300.—
Vypůjčeno na noty	1,075.—
Zbytek v minulém roce	142.10

Úhrnem

Úhrnem	\$5,522.79
--------------	------------

Rozvrh vydání.

Splaceno na piano	\$ 55.—
Služné jednatele	110.—
Plynové osvětlení	312.30
Elektrické osvětlení	358.10
Služné úředníků	44.—
Uhlí	121.71
Splaceno na dluh	2,725.—
Voda	60.—
Úroky z dluhu	327.89
Nájem z pozemku	300.—
Vydání dle zpráv jednatele	620.35
Různé vydání	41.55
Zakoupené věci	126.88
Opravy v tělocvičně	360.14
Pojistné	25.00

Úhrnem

Úhrnem	\$5588.42
--------------	-----------

Vypůjčeno bylo na noty

Vypůjčeno bylo na noty	\$1075.00
------------------------------	-----------

Zaplaceno na dluh

Zaplaceno na dluh	2725.—
-------------------------	--------

Dluh zmenšen na tělocvičně o

Dluh zmenšen na tělocvičně o	\$1650.00
------------------------------------	-----------

Celkový dluh na tělocvičně obnáší \$5355.—

Výkaz jmění.

Tělocvična se vším zařízením	\$13000.—
Náčinní v tělocvičně	550.—
Knihovna	350.—
Šatna divadelní	575.—
Rozličné, zahrnujíc dva prapory, dvě piana	850.—
Záruka u plynové společnosti	40.—

Celkem

Celkem	\$15,365.—
--------------	------------

Po odečtení dluhu \$5,355.—,

je majetek sboru \$10,010.—

Ant. Pešout, star.

Fr. Široký, taj.

Výbor majetku:

Pítha Petr,

Srnka Ferd.,

Jarošík Fr.,

Třiska Vác. K.

Schůze výkonného výboru N. J. S.

New York, dne 7. února 1898.—Schůze zahájena starostou br. Al. Wokalem.—Nepřítomni bři. Kadlec a Chrastil.—Zápis o schůzi minulé po přečtení přijat.—Přijata pověřující listina od T. J. Sokol v New Yorku, dle níž z téže jednoty do výk. výb. zvoleni jsou: Al. Wokal, Fr. Lier, Jos. Říha, Jan Pavlík, Ant. Jahoda a Josef Brodil.—Br. Josef Wocel podává písemný protest proti oznámení volby. K dotazu starosty, zdali br. Wocel protestoval již u jednoty, odpovídá tento, že nikoli, a tu starosta podle znění stanov odkazuje br. Wocela k jednotě newyorské, kde protest vyříditi se má dříve, než podán jest výk. výboru.—Po té předsevzata volba přímo, listky. Starostou zvolen Al. Wokal, náměstkem Fr. Vozáb, jednatelem Jos. Říha, pokladníkem Jos. Brodil a zapisovatelem Fr. Lier.—Do účetního výboru jmenování bři. Jan Pavlík, Fr. Chrastil a Fr. Vozáb, do tělocvičného výboru Ant. Jahoda, Fr. Kačerovský a Jan Pavlík.—T. J. Sokol Budivoj z Detroit žádá o záslužnou listinu 20letého členství pro br. Jos. Janečka. Povoleno.—Výbor počtářský ze závodů župy Chicagské podává zprávu a účet na \$15.00. Zpráva přijata a účet přikázán k výplatě.—Plz. Sokol z Chicaga žádá o další poshovění a nabízí notu. Usneseno notu přijmouti do sjezdu (do 15. srpna) a požádati jednotu, by dluh nezvětšovala, nýbrž aby tímto čtvrtletím počala se řádně vyrovnávat. Notu podepsati mají starosta, jednatel a důvěrníci sboru.—Župa Středni zasílá dotaz o pořádání českého dne při letošních slavnostech v Milwaukee. Usneseno sděliti výboru župy, by zařídil si vše dle svého dobrozdání. Výbor župní má se též upozornit, by konal již přípravy k župním závodům.—T. J. S. Čechie z Chicaga žádá o zapůjčení soudcovských a počtářských listin ze závodů. Výk. výbor dosud žádných listin neobdržel, i má být o ně požádán náčelník N. J. S.—T. J. S. Čech z Clevelandu žádá o tři ročníky "Sok. Am." pro knihovnu. Jednatel zašle.—Všechny jednoty mají být upozorněny na blížící se sjezd a výbor župy ZA-

padni též na závody. Bři. Brodíl, Říha a Lier zvoleni do výboru, jenž vypracovává má ku sjezdu dobrozdání o stanovách N. J. S. — Na to schůze skončena. F. Lier, zapisovatel.

New York, dne 7. března 1898. — Starosta, br. Al. Wokal zahájil schůzi za přítomnosti všech členů. — Zápis o schůzi minulé po přečtení přijat. — Br. Chrástil omlouvá se churavostí pro nepřítomnost v minulé schůzi. Omluva přijata. — T. J. Sokol z Bohemie zasílá rukopis stanov; prohlédnou bři. Jahoda, Pavlík a Lier. — Dopis br. Jos. Beneše vyřídí br. jednatel. — K dopisu jednoty "Cleveland" odpoví jednatel, aby dohodla se s ostatními jednotami o vstupném. — Výbor župy Západní stěžíje si na nečinnost jednoty ve Weston, Neb. Usneseno dotyčnou jednotu vyzvatí ku vzpružení se a řádnému plnění sokolských povinností. — Sok. Jed. "Blesk" z Baltimore žádá o některé tělocvičné spisky. Ku sdělení jednatelovu, že spisky z větší části jsou rozebřány, usneseno, by výbor tělocvičný s náčelníkem N. J. S. a jednatelům sestavili seznam potřebných spisků a jednatel by je co nejdříve objednal. — Účetní výbor sděluje, že knihy jednatelů i pokladníka prohlédl a našel je v úplném pořádku. — Jednatel předčítá celoroční výkaz účetní. Usneseno některé jednoty upomenouti o zprávy a některé i o vyrovnání se a upozorniti je na následky. — Náčelníkovi župy Vých., br. Zborníkovi, má být dopsáno o soudcovské a počtářské listiny z minulých závodů župy Východní. — Na to schůze ukončena. F. Lier, zapisovatel.

Členové noví a vyloučení.

Ve schůzi T. J. Sokol Omaha přijat Karel Houdek. Přestoupil do Pragne, Neb., Dr. Jos. Peceival. — Odstoupil Chas. F. Kuncel a za znovu přijatého prohlášen Fr. Semerad. Na zdar!

Boh. W. Bartoš, taj.

Z T. J. Sokol Svornost v Morrisanii vyloučen pro neplacení

Fr. Karásek. Odstupní listinu obdržel Rud. Bičán. Přijati byli Jaroslav Zeman, Vác. Nedobitý a Jos. Otčenášek.

Do Sokola "Chicago" přijati byli: Fr. Stava, Vojt. Vetešník, Jos. Červenka, Matouš Kubát a Jindřich Koller.

Josef Plaček, taj.

Z T. J. S. "Podlipný" v Detroit vyloučen byl Jan Vođlan.

Fr. Masák, taj.

Do T. J. Sokol "Karel Jonáš" v Abie, Neb., přijati byli Jiří Mašek (s přestupní listinou) a Jos. Hruška. J. D. Hasík, taj.

Z T. J. S. "Vlast" odstoupil Jos. Florian co tajemník sboru a na jeho místo zvolen Matěj Pešek. Mat. Pešek.

Listárna redakce.

Těm bratřím, co ptali se jak mohou opotřebovanými poštovními známkami prospěti, není známo, že jsou mnozí lidé posedli sběratelskou choutkou po sbírání různých známek poštovních, za které ovšem platí. Pro takového sběrače a shromažďovače poštovních známek čili "filatelistu" má ovšem pro nás bezcenná, opotřebovaná poštovní známka jistou cenu, jež jest tím větší, čím známka taková jest vzácnější. Na vyzvání naše, by byly nám ve prospěch ohrožených německým jednot Sokolských v Čechách upotřebované známky poštovní zasílány, obdrželi jsme dosud zásylku jedinou a to od bratra Lisece ze St. Louisu. Děkujeme.

Zasílejte ve prospěch německým ohrožených jednot Sokolských v Čechách upotřebované známky poštovní, korespondenční listky s pohledy měst a pod. poštovní tiskopisy redakci tohoto listu, jež je do Čech zašle.

Dr. K. Štulík,

525 So. Lincoln st., Chicago, Ill.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

VÝKONNÝ VÝBOR NÁRODNÍ JEDNOTY SOK. V NEW YORKU:
Al. Wokal, starosta, 1 Skillman Ave., Long Island City, N. Y.; J. Kadlec, náměstek, 320 E. 71st St.; Jos. Říha jed., 434 E. 58th St. Fr. Lier tajemník, 410 E. 71st St.; Jos. Wocel pokladník, 1481 Ave. A; Jos. Brodíl, Jan Pavlík, Ant. Jahoda, Fr. Chrástil. Náč. A. Tesař, 1312 First Ave., New York, podnác. J. Pavlík.

Župa Východní, sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: starosta J. Benišek, jed. A. Voříšek, 338 E. 71st St. pokladníci V. Hampl, Ferd. Martyny, A. Heida, náč. Fr. Zborník E. Islip, L. I., N. Y., místonáč. F. Martyny N. Y., F. Vančura L. I. City. SOK. JED. BLESK Baltimore; jed. F. Štětka, ml., 809 N. Castle St. T. J. SOKOL Brooklyn, N. Y., taj. Fr. Hroch, 457 Rodney St. T. J. S. FUEGNER, L. I. City, N. Y., taj. V. Utratil, 392 Honeywell St. S. J. Svornost, Morrisania N. Y. F. Chrástil 1929 Vanderbilt Av. Tremont T. J. SOK. Newark, Al. Vlasak, 280 Hundrton St. T. J. SOKOL, New York; taj. Jos. Kuchař, 414 E. 71st St. T. J. SOKOL Westfield, Mass. Vinca Březina, 38 Cross St. SOK. JED. SLOVAN, Philadelphia Pa., L. A. Fischel, 1721 Alder St. T. J. S. BOHEMIA, Bohemia, L. I., N. Y., Jos. F. Thuma, jed. T. J. SOKOL, East Islip, L. I., N. Y., Fr. Tůma, taj. T. J. SOKOL, Little Ferry, N. J., Vác. Tůma, P. O. Box 11

Župa Západní, sídlo v Omaze, Neb.

Ústř. výb.: před. A. Kment, 1245 So. 15th St., taj. V. Šebek, 1407 So. 4th St., pokl. John Mathouser, další čl. výboru Rud. Havelka a Vác. Raba, Omaha, náčelník V. K. Tříska, 1911 Geyer Ave., St. Louis, podnáčelníci Franta Filip, Boh. Ninger. T. J. SOKOL ŽIŽKA, Bruno, Neb.; taj. Frank Zelený. TYRŠ C. B. SOK., Cedar Rapids, Ia.; J. J. Hrbek 1306 S. 2nd St. T. J. SOKOL, Crete Neb. taj. V. A. Souhrada T. J. SOKOL, Linwood, Neb., taj. Mat. M. Šava. T. J. SOKOL Omaha; taj. B. W. Bartoš, 1418 Rear, Popleton Ave. T. J. S. ČESKÝ LEV, Oxford Junction, Ia.; taj. Jos. Milota. T. J. S. Plattsmouth, Neb., Emil Pták, tajemník. T. J. S. Milligan, Neb., Frant. Hrdý, jed. T. J. SOKOL, Schuyler, Neb., taj. Josef Otrádořský, P. O. B. 247.

T. J. SOKOL, So. Omaha, Neb. jed. J. Hofman, 373—21st St. So. T. J. SOKOL St. Louis, Mo.; jed. W. J. Janisch, 1802 Dolman St. T. J. SOKOL, Wilber, Neb.; taj. Jan H. Brt T. J. S. JIŘÍ FODĚBRAD, Clarkson, Neb., taj. Jan D. Wolf T. J. S. KOMENSKÝ, Humboldt, Neb., F. Kotouč, jr. T. J. SOKOL, Weston, Neb., taj. Alois Bilan. T. J. SOKOL, Prague, Neb., Ant. Vašina, zap. T. J. SOKOL, Abie, Neb., V. J. Uřidil. T. J. S. KAREL JONÁŠ, Wilson, Kansas; jed. J. W. Somer.

Župa Střední, sídlo v Milwaukee, Wis.

Ústřední výb.: Před. J. Zahofík, taj. a jed. H. Vrba 621 Chestnut St.; pokl. Vác. Straka; další členové výboru F. Moudrý a V. Simandl, P. Straka, náčelník, 1317 Lloyd St., Milwaukee; podnáčelníci J. Zahofík, Milwaukee; O. Fryš, Detroit.

SOKOL ČECH, Cleveland, O.; taj. Fr. Vondráček, 79 Petrie St. T. J. S. NOVÁ VLAST, Cleveland, O., Ed. E. Mráz, 56 Iona St. SOKOL CLEVELAND, taj. Frank Skala, 158 Croton St. T. J. S. BUDIVŮJ, Detroit Mich. J. C. Tobias 71 Home B'k Bldg T. J. S. PODLIPNÝ, Detroit, Mich.; F. Masák, st., 352 Lowett Av. ČES. AM. SOKOL Manitowoc, Wis.; taj. J. Hejduk, 708 Chicago St. TĚL. J. SOKOL, Milwaukee, Wis.; H. Vrba, 621 Chestnut St. T. J. S. MLADOČECH, Racine, Wis. E. Dvořáček 1501 Superior St. Č. A. JED. SOK., St. Paul, Minn., Ant. Jurka, 16 Douglas St.

Župa Chicagská, sídlo v Chicagu, Ill.

Ústř. výbor: Náč. Anton Haler, 703 Alport St.; místonáč. Václav Lukeš, 963 W. 18th Pl. a Al. Jirsa, 504 Hermitage Ave.; pokl. Jan Roztočil, 205 Augusta St.; taj. Fr. Novotný, 1114 Turner Ave.

KLATOVSKÝ SOKOL, Chicago; taj. Ant. L. Stejskal 970 W. 19th St. PLZ. SOK. Chic. J. V. Kalik, 702 Loomis St. Schůze 2. a 4. čtvrtek SOKOL CHICAGO, Chic. jed. Jos. Plaček, 1044 Troy St. SOKOL SLOVANSKA LIPA Chicago, Jind. Hájek, 133W. Taylor St. TĚL. J. ČECHIE Chicago; taj. Jos. Kutilek, 764 Milwaukee Ave. T. J. S. TYRŠ, Chicago, Ill. A. Tutl, 625 Laflin St. T. J. S. TABOR, Chicago, Ill., jed. Jan Vrstil, 1528 So. 41 Court. T. J. S. VLAST, Chicago, Ill., Jos. Florian, 2935 Union Ave.

„Sokol Americký“, časopis Sokolstva čes.-americ. Nákladem výkonného výboru Národní Jednoty Sokolské. VYCHÁZÍ 15. KAŽDÉHO MĚSÍCE V NEW YORKU, N. Y.

Dr. K. Štulík, pořadatel, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill. Jos. Říha, jednatel výk. vyb. N. J. S., 434 E. 58th St., New York. Veškeré dopisy pro „SOKOLA AMERICKEHO“ buďtež zasílány pořadateli.